

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 24. mája 2011

o štátnej pomoci C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09) poskytnutej Helénskou republikou niektorým gréckym kasínam

[oznámené pod číslom K(2011) 3504]

(Iba grécke znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2011/716/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami⁽¹⁾, a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

I. POSTUP

- (1) Dňa 8. júla 2009 konzorcium DAET Loutraki AE – Club Hotel Loutraki AE (ďalej len „sťažovateľ“ alebo „Loutraki“) (2) podalo Komisii sťažnosť týkajúcu sa gréckych právnych predpisov o systéme vstupných poplatkov do kasín s tvrdením, že tento systém poskytol štátnu pomoc trom prevádzkovateľom kasín, a to Regency Casino Mont Parnès, kasínu Korfu a Regency Casino Thessaloniki (3). Elektronickou poštou zo 7. októbra 2009 sťažovateľ uviedol, že nemá žiadne námietky proti zverejneniu svojej totožnosti. Dňa 14. októbra 2009 sa konalo stretnutie útvarov Komisie a zástupcov sťažovateľa. Listom z 26. októbra 2009 sťažovateľ poskytol ďalšie informácie na podporu svojej sťažnosti.
- (2) Dňa 21. októbra 2009 Komisia postúpila sťažnosť Grécku a požiadala ho o vyjasnenie vznesených otázok. Listom zo 17. novembra 2009 Grécko požiadalo o viac času na odpoveď, ktorý mu Komisia udelila elektronickou poštou z 18. novembra 2009. Grécko odpovedalo Komisii 27. novembra 2009.
- (3) Dňa 15. decembra 2009 Komisia postúpila odpoveď Grécka sťažovateľovi. Sťažovateľ predložil pripomienky k odpovedi Grécka 29. decembra 2009.

(1) Ú. v. EÚ C 235, 31.8.2010, s. 3.

(2) Voukourestiou 11, Aktí Poseidonos 48, Loutraki, Atény 10671, Grécko.

(3) Kasíno Rodos, ktorému bola udelená licencia ministerským rozhodnutím T/633 z 29. mája 1996, nebolo v sťažnosti vymenované, pretože po jeho privatizácii v apríli 1999 prestalo profitovať z výhod vyplývajúcich z uvedeného opatrenia.

(4) Komisia požiadala Grécko o ďalšie informácie 25. februára, 4. a 23. marca a 13. apríla 2010. Grécko na tieto žiadosti odpovedalo 10. marca a 1. a 21. apríla 2010.

(5) Rozhodnutím zo 6. júla 2010 („rozhodnutie o začatí konania“) Komisia informovala Grécko, že začala konanie vo veci formálneho zisťovania ustanovené v článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie s ohľadom na opatrenie, ktoré Grécko zaviedlo, a to účtovanie nižšej daňovej sadzby na vstupné poplatky niektorým kasínam. Rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a zainteresované strany boli požiadané, aby predložili svoje pripomienky (4).

(6) Listom z 9. augusta 2010 Grécko požiadalo o predĺženie lehoty na odpoveď, čo Komisia povolila listom z 18. augusta 2010. Komisia dostala pripomienky Grécka k rozhodnutiu o začatí konania 6. októbra 2010. Grécke orgány predložili dodatočné informácie o spornom opatrení 12. októbra 2010.

(7) Po začatí konania vo veci formálneho zisťovania Komisia dostala pripomienky od dvoch zainteresovaných strán: zástupcov kasína Mont Parnès (jedného z príjemcov opatrenia), ktorí zaslali pripomienky listom zo 4. augusta 2010, a zástupcov súkromného kasína Loutraki, ktorí zaslali pripomienky listami z 8. a 25. októbra 2010.

(8) Listom z 29. októbra 2010 Komisia postúpila tieto pripomienky gréckym orgánom, aby sa k nim mohli vyjadriť. Listom zo 6. decembra 2010 grécke orgány predložili svoje stanoviská k pripomienkam tretích strán, v ktorých sa okrem iného snažili vyjasniť určité aspekty uplatňovania spornej schémy a poskytnúť výklad gréckych právnych predpisov relevantných pre analýzu prípadu.

II. POSUDZOVANÉ OPATRENIE

II.1. Opatrenie

(9) Opatrenie, ktoré sa má posúdiť, pozostáva z daňovej diskriminácie v prospech niektorých kasín, ktoré grécke

(4) Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

orgány zaviedli spolu s uplatňovaním niekoľkých čiastočne záväzných ustanovení, ktorými sa:

- stanovuje jednotná 80 % daň z ceny vstupeniek, a
- stanovujú odlišné regulované ceny pre verejné a súkromné kasína, a to 6 EUR pre verejné kasína a 15 EUR pre súkromné kasína,

čím sa znevýhodňujú súkromné kasína ⁽⁵⁾.

- (10) Opatrenie zvyhodňuje verejné kasína a jedno súkromné kasíno, kasíno Thessaloniki, ktorému bola udelená výnimka, na základe ktorej sa mu poskytujú rovnaké výhody ako verejným kasínam, ako sa podrobnejšie vysvetľuje ďalej v texte.

II.2. Príjemcovia

- (11) Príjermami opatrenia sú na základe analýzy tieto grécke kasína: Mont Parnès ⁽⁶⁾, Thessaloniki ⁽⁷⁾, Korfu ⁽⁸⁾ a Rodos ⁽⁹⁾.
- (12) V čase rozhodnutia o začatí konania sa nižšia regulovaná výška vstupného vo výške 6 EUR týkala iba troch gréckych kasín: kasína Mont Parnès, ktorého 49 % podiel bol sprivatizovaný a 51 % podiel ostal pod verejnou kontrolou; kasína Thessaloniki, ktoré bolo síce súkromné, ale vzťahovali sa naňho rovnaké výhody ako na verejné kasína; a verejného kasína Korfu. Kasínam Rodos a Korfu sa neposkytovali viac výhody vyplývajúce z opatrenia po ich úplnej privatizácii, keď si prestali účtovať nižšiu výšku vstupného poplatku, a to od apríla 1999 v prípade kasína Rodos ⁽¹⁰⁾ a od augusta 2010 v prípade kasína Korfu ⁽¹¹⁾.

⁽⁵⁾ Konkrétne zákon č. 2206/1994, ministerské rozhodnutie (YA) 1128269/1226/0015/POL.1292 zo 16. novembra 1995 (referenčné číslo publikácie FEK 982/B/1995), zákon 3139 z 30. apríla 2003, rozhodnutie generálneho tajomníka EOT (dozorný orgán nad verejnými kasínami) vydané v súlade so zákonom č. 1624/1951 a vyhláškou 4109/1960, konkrétne rozhodnutie EOT 535633 z 21. novembra 1991, rozhodnutie EOT 508049 z 24. marca 1992 a rozhodnutie EOT 532691 z 24. novembra 1997, a licencie udelené kasínam v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov potvrdzujúcich ceny vstupeniek a povinnosť odvádzať z nich 80 %, ktorá sa uplatňuje pri každom kasíne.

⁽⁶⁾ Elliniko Kazino Parnithas AE, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Grécko.

⁽⁷⁾ Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristikis AE, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Grécko a 130 km odou Thessalonikis-Polygyrou, 55103 Thessaloniki, Grécko.

⁽⁸⁾ Elliniko Kazino Kerkyras AE, Etaireia touristikis anaptyxis, Voulis 7, 10562 Atény, Grécko.

⁽⁹⁾ Casino Rodos Grande Albergo Delle Rose Boutique Hotel, 4 odos Georgiou Papanikolaou., Rodos, 85100 Grécko.

⁽¹⁰⁾ Kasíno Rodos, ktorému bola udelená licencia ministerským rozhodnutím T/633 z 29. mája 1996, nebolo vymenované v sťažnosti prijatej Komisiou, pretože od jeho privatizácie v apríli 1999 si uplatňuje cenu vstupného vo výške 15 EUR.

⁽¹¹⁾ V priebehu konania vo veci formálneho zisťovania bolo Komisii oznámené, že kasíno Korfu bolo sprivatizované 30. augusta 2010, keď po medzinárodnej výzve na predloženie ponuky bolo celé základné imanie spoločnosti Elliniko Kazino Kerkyras AE predané spoločnosti V&T Korfu Ependyseis Kazino AE. Po privatizácii sa cena vstupného upravila podľa všeobecnej výšky poplatku na 15 EUR v zmysle ministerského rozhodnutia 9206, ktorým sa vymedzujú podmienky licencie na prevádzku kasína Korfu (článok 4 ods. 41. d.iii) (FEK B'1178/5.8.2010).

II.3. Relevantné ustanovenia gréckeho práva

- (13) Pred liberalizáciou trhu v roku 1994 pôsobili v Grécku iba tri kasína, a to Mont Parnès, Korfu a Rodos. V tom čase boli kasína verejnými podnikmi, ktoré ako štátne kluby riadil Grécky úrad pre cestovný ruch (EOT) ⁽¹²⁾. Výška vstupného do týchto kasín bola stanovená rozhodnutím generálneho tajomníka EOT takto ⁽¹³⁾:

— Mont Parnès: EOT stanovil v roku 1991 výšku vstupného na 2 000 GRD (približne 6 EUR) ⁽¹⁴⁾,

— Korfu: EOT stanovil v roku 1992 výšku vstupného na 1 500 GRD a v roku 1997 ju upravil na 2 000 GRD,

— Rodos: EOT stanovil v roku 1992 výšku vstupného na 1 500 GRD.

- (14) V roku 1994 sa v zmysle zákona č. 2206/1994 trh liberalizoval a k existujúcim verejným kasínam pribudlo šesť nových súkromných kasín ⁽¹⁵⁾. V zákone 1994 sa stanovilo udelenie celkovo 14 licencií, a to pre tri existujúce verejné kasína Rodos, Mont Parnès a Korfu a 11 súkromných kasín, ktoré sa mali zriadiť ⁽¹⁶⁾. Z predpokladaných 11 nových súkromných kasín sa však nakoniec udělila licencia iba šiestim, ktoré boli následne aj uvedené do prevádzky, a to kasínam na Chalkidikách, v Loutraki, Thessalonikách, Rio (Achaia), Xanthi (Thrace) a na Syrose (v roku 1995 a 1996). Zvyšných päť licencií bolo zrušených.

- (15) V článku 2 ods. 10 zákona č. 2206/1994 sa stanovilo, že výška vstupného poplatku do kasín v určitých oblastiach

⁽¹²⁾ Kasína boli prevádzkované ako podniky EOT v zmysle zákona č. 1624/1951, vyhlášky č. 4109/1960 a zákona č. 2160/1993. EOT ako prevádzkovateľa kasín Korfu a Mont Parnès neskôr na základe zákonov č. 2636/1998 a č. 2837/2000 nahradila Elliniki Etaireia Touristikis Anaptyxis (Helénska spoločnosť pre rozvoj cestovného ruchu, ETA), ktorá bola v 100 % vlastníctve gréckeho štátu. ETA prevádzkovala tieto dve kasína, až kým im neboli udelené licencie v zmysle zákona č. 3139/2003. Kasíno Rodos bolo prevádzkované EOT, až kým mu nebola udelená licencia v roku 1996.

⁽¹³⁾ Rozhodnutia generálneho tajomníka EOT boli vydané v súlade so zákonom č. 1624/1951 a vyhláškou č. 4109/1960 a ide o tieto rozhodnutia: rozhodnutie EOT 535633 z 21. novembra 1991, ktorým sa cena vstupného do kasína Mont Parnès stanovila na 2 000 GRD, rozhodnutie EOT 508049 z 24. marca 1992, ktorým sa cena vstupného do kasín Korfu a Rodos stanovila na 1 500 GRD a rozhodnutie EOT 532691 z 24. novembra 1997, ktorým sa cena vstupného do kasína Korfu upravila na 2 000 GRD.

⁽¹⁴⁾ Regulovaná cena vstupného poplatku do verejných kasín sa zmenila na 6 EUR, keď Grécko v roku 2002 prijalo ako svoju menu euro.

⁽¹⁵⁾ Zákon č. 2206/1994 o zriadení, organizácii a prevádzke kasín a dohľade nad nimi (FEK A'62/1994).

⁽¹⁶⁾ Licencie na prevádzku kasín sa mali udeľovať na základe rozhodnutia ministerstva pre cestovný ruch po ukončení medzinárodnej výzvy na predloženie ponuky, ktorú mala zorganizovať sedemčlenná komisia (článok 1 ods. 7 zákona z roku 1994 s názvom „Udeľovanie licencií na prevádzku kasína“).

bude vymedzená ministerským rozhodnutím, ktorým sa tiež určí percento z ceny, ktoré bude predstavovať príjem gréckeho štátu. Rozhodnutím ministerstva financií zo 16. novembra 1995⁽¹⁷⁾ sa stanovilo, že od 15. decembra 1995 musia všetci prevádzkovatelia kasín podľa zákona č. 2206/1994 vyberať vstupný poplatok⁽¹⁸⁾ vo výške 5 000 GRD⁽¹⁹⁾ (približne 15 EUR)⁽²⁰⁾. Od prevádzkovateľov kasín sa v rozhodnutí vyžaduje, aby 80 % z nominálnej hodnoty každej vstupenky odvádzali ako verejný poplatok štátu, pričom zvyšných 20 % vrátane príslušnej DPH by predstavoval príjem kasína⁽²¹⁾. V rozhodnutí sa ustanovuje, že kasína môžu ponúkať vstup zdarma⁽²²⁾. Bez ohľadu na sumu, ktorú kasína v skutočnosti účtujú zákazníkom, musia štátu odvieť 80 % z regulovanej ceny⁽²³⁾. V rozhodnutí sa od kasín vyžaduje uhradenie poplatkov na mesačnej báze⁽²⁴⁾. Ustanovujú sa v ňom tiež osobitné zľavy na ceny vstupeniek platných 15 alebo 30 dní⁽²⁵⁾.

- (16) Všetky nové súkromné kasína založené po roku 1995 v zmysle zákona č. 2206/1994 uplatňovali ministerské rozhodnutie z roku 1995 a účtovali za vstupné bežne (ako sa už vysvetlilo v predchádzajúcom odôvodnení) 15 EUR, s výnimkou kasína Thessaloniki, ako sa vysvetľuje ďalej v texte.

⁽¹⁷⁾ Ministerské rozhodnutie 1128269/1226/0015/POL.1292 zo 16. novembra 1995 (FEK 982/B/1995).

⁽¹⁸⁾ Bod 1 ministerského rozhodnutia z roku 1995: „Prevádzkovatelia kasín (podľa zákona č. 2206/1994) sú od 15. decembra 1995 povinní vydávať vstupný lístok na osobu podľa osobitných ustanovení zahrnutých v nasledujúcich bodoch.“

⁽¹⁹⁾ Bod 5 ministerského rozhodnutia z roku 1995: „Jednotná cena vstupného do priestorov s hracími automatmi a stolovými hrami má byť vo výške 5 000 GRD.“

⁽²⁰⁾ Štandardná regulovaná cena sa zmenila na 15 EUR, keď Grécko v roku 2002 prijalo ako svoju menu euro.

⁽²¹⁾ Bod 7.1 ministerského rozhodnutia z roku 1995: „Z celkovej ceny vstupenky si kasíno ako podnikateľský subjekt ponechá 20 % ako poplatok za vystavenie vstupenky a na úhradu výdavkov vrátane splatnej DPH, zvyšok predstavuje poplatok štátu.“

⁽²²⁾ Bod 6 ministerského rozhodnutia z roku 1995: „Keď z dôvodu akcie alebo sociálnej povinnosti kasíno neúčtuje osobe nič za vstup, kasíno vydá lístok označený ako ‚vstup voľný‘ zo špeciálnej série vstupeniek alebo počítačľa z registračnej pokladne.“

⁽²³⁾ Bod 7.2 ministerského rozhodnutia z roku 1995: „V prípade voľného vstupu je potrebné zaplatiť verejný poplatok na základe ceny vstupeniek v príslušný deň tak, ako je stanovené v bode 5 tohto rozhodnutia.“

⁽²⁴⁾ Bod 10.1 ministerského rozhodnutia z roku 1995: „Verejný poplatky sa musia zaplatiť príslušnému daňovému úradu do desiateho dňa každého mesiaca spolu s výpisom poplatkov vybraných v predchádzajúcom mesiaci.“

⁽²⁵⁾ Bod 8.1 ministerského rozhodnutia z roku 1995: „S výhradou bodov 2 až 7 *mutatis mutandis* je [prevádzkovateľom kasín] povolené, podľa potreby, vydávať permanentnú vstupenku platnú 15 alebo 30 za sebou nasledujúcich dní alebo jeden kalendárny mesiac. Na takúto permanentnú vstupenku sa môže vzťahovať zľava, a to: a) na vstupenky platné 15 dní 40 % z celkovej sumy 15 denných vstupeniek, ak sa takéto vstupenky vydávajú na kalendárne dva týždne, keď sa za posledné dva týždne v mesiaci považuje obdobie od šestnásteho dňa v mesiaci do konca mesiaca; b) na vstupenky platné 30 dní alebo mesiac 50 % z celkovej sumy 30 denných vstupeniek.“

- (17) Štátne kasína Mont Parnès, Korfu a Rodos boli však naďalej riadené ako kluby EOT⁽²⁶⁾ a neuplatňovali právne predpisy z rokov 1994 a 1995, až kým im neboli udelené licencie na základe zákona č. 2206/1994.

- (18) Z pripomienok a vysvetlení vnútroštátnych predpisov predložených gréckymi orgánmi Komisia porozumela, že tento systém fungoval v praxi nasledovne.

- (19) Grécke orgány vysvetlili, že prevádzka kasín sa v Grécku vo všeobecnosti riadi zákonom č. 2206/1994. Osobitné ustanovenia uplatňované v prípade verejných kasín, ktoré existovali ešte pred zákonom č. 2206/1994 sa považujú za výnimky, pokiaľ ide o uplatňovanie všeobecných ustanovení tohto zákona (a vykonávacieho ministerského rozhodnutia z roku 1995), až do privatizácie týchto kasín a vydania licencií, ktoré tento zákon predpokladá.

- (20) Až do dátumu, keď im boli udelené licencie v zmysle zákona č. 2206/1994, sa preto neuvažovalo, že by sa ministerské rozhodnutie z roku 1995 vzťahovalo na verejné kasína, či už pokiaľ ide o bežný vstupný poplatok vo výške 15 EUR, alebo pokiaľ ide o požiadavku na poukázanie 80 % z tohto poplatku štátu. Verejné kasína začali odvádzat týchto 80 %, až keď im boli udelené licencie podľa zákona č. 2206/1994 (pozri odôvodnenie 23). Keďže ale predchádzajúce existujúce rozhodnutie EOT, ktorým sa výška vstupného stanovila na 6 EUR, bolo považované za formu osobitnej výnimky (už existujúce *lex specialis*), ktorú všeobecné ustanovenia zákona č. 2206/1994 ani ministerské rozhodnutie z roku 1995 nezmenili, zostala cena vstupného do verejných kasín výnimočne vo výške 6 EUR a tieto kasína platia iba 80 % zo 6 EUR. Rozhodnutia EOT sa začali považovať za neplatné až po privatizácii, keď kasína prestali byť v 100 % vlastníctve štátu. Až potom si kasína začali účtovať bežnú výšku vstupného 15 EUR a boli povinné odvádzat ako poplatok štátu 80 % z 15 EUR.

- (21) Hoci sa zdá, že toto malo byť pravidlom, na čiastočnú privatizáciu kasína Mont Parnès sa vzťahovala výnimka,

⁽²⁶⁾ V roku 1993 sa v zákone č. 2160/1993 ustanovilo, že kasína Rodos, Mont Parnès a Korfu budú ďalej prevádzkované EOT ako kluby na základe právnych predpisov, ktorými sa riadi EOT, a to na základe zákona č. 1624/1951, vyhlášky č. 4109/1960 a zákona č. 2160/1993, až kým im komisia pre kasína neudelí licencie.

ktorú potvrdil zákon č. 3139/2003 (ktorým sa tiež ustanovila neskoršia privatizácia kasína Korfu). V tomto zákone sa výslovne uvádza, že vstupný poplatok do kasína Mont Parnès zostane vo výške 6 EUR.

- (22) V roku 2000 nahradila EOT ako prevádzkovateľa kasín Korfu a Mont Parnès Elliniki Etaireia Touristikis Anaptyxis (Helénska spoločnosť pre rozvoj cestovného ruchu, „ETA“), ktorá bola v 100 % vlastníctve gréckeho štátu. Od konca roku 2000 do roku 2003, keď jej kasínam bola udelená licencia v zmysle zákona č. 2206/1994, sa ETA začala najprv z vlastnej iniciatívy a neskôr v súlade s článkom 24 zákona č. 2919/2001 postupne prispôbovať požiadavkám stanoveným pre kasína v zákone č. 2206/1994, aby pripravila tieto kasína, ktoré boli predtým v štátnom vlastníctve, na získanie plnej licencie a privatizáciu⁽²⁷⁾. Počas tohto prechodného obdobia uhrádzala ETA štátu okrem iného 80 % z ceny vstupníkov 6 EUR do kasín Mont Parnès a Korfu.
- (23) V roku 2003 sa verejné kasíno Mont Parnès zmenilo na akciovú spoločnosť a 49 % svojho imania predalo súkromnému sektoru⁽²⁸⁾. Licencia stanovená v zákone č. 2206/1994 bola kasínu Mont Parnès nakoniec udelená v roku 2003 podľa zákona č. 3139/2003 (§ 1 ods. 1). Týmto istým zákonom sa cena vstupného do kasína Mont Parnès ponechala vo výške 6 EUR [§ 1 ods. 1 písm. vii)].
- (24) Licencia pre kasíno Korfu, ktorú stanovoval zákon č. 2206/1994, bola najprv v roku 2003 udelená ETA podľa zákona č. 3139/2003 (§ 1 ods. 3), tak aby ju ETA mohla zahrnúť do neskoršej privatizácie. V tom istom ustanovení sa uvádzalo, že výška vstupného do kasína Korfu bude stanovená novým ministerským rozhodnutím, čím sa naznačilo, že ministerské rozhodnutie z roku 1995 sa nebude uplatňovať. Podľa informácií Komisie nebolo nikdy vydané žiadne nové ministerské rozhodnutie a kasíno Korfu si naďalej účtovalo 6 EUR až do jeho privatizácie v auguste 2010, keď začalo účtovať 15 EUR⁽²⁹⁾.
- (25) Kasínu Rodos bola licencia, ktorú stanovoval zákon č. 2206/1994, vydaná v roku 1996 ministerským

rozhodnutím T/633 z 29. mája 1996. Kasíno si však aj naďalej účtovalo zníženú výšku vstupného, ktorú zmenilo na 15 EUR až po jeho privatizácii v apríli 1999. Do jeho privatizácie bolo prevádzkované EOT, a teda uplatňovalo rozhodnutie EOT z roku 1992, ktorým sa výška vstupného do kasína Rodos stanovila na 1 500 GRD⁽³⁰⁾.

- (26) Súkromné kasíno Thessaloniki bolo zriadené v roku 1995, keď mu bola v zmysle zákona č. 2206/1994 udelená licencia⁽³¹⁾. Vždy si účtovalo zníženú výšku vstupného 6 EUR, ktorú uplatňovali verejné kasína (Mont Parnès a Korfu), a to na základe legislatívneho nariadenia č. 2687/1953⁽³²⁾, v ktorom sa ustanovuje, že na podniky so zahraničnou majetkovou účasťou sa musia vzťahovať minimálne tak výhodné podmienky, aké sa uplatňujú pri podobných podnikoch v krajine⁽³³⁾. Po vznesení tejto otázky prevádzkovateľ kasína (t. j. Hyatt Regency) požiadal o stanovenie ceny vstupného do kasína Thessaloniki na rovnakú úroveň, akú uplatňuje kasíno Mont Parnès, a to na 6 EUR. Po získaní stanoviska od Štátnej právnej rady (stanovisko č. 631/1997), bolo tejto žiadosti vyhovené. Od roku 1995, keď bola kasínu Thessaloniki udelená licencia, sa naňho vzťahuje požiadavka, aby odvádzalo 80 % nominálnej hodnoty zo vstupenky štátu⁽³⁴⁾.

III. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA VO VECI FORMÁLNEHO ZISŤOVANIA

- (27) Komisia začala konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, pretože mala vážne pochybnosti, že dochádza k výhodnejšiemu zdaňovaniu niektorých konkrétne uvedených kasín v Grécku, na ktoré sa vzťahujú výhodnejšie daňové podmienky ako na iné kasína v tejto krajine.
- (28) Podľa názoru Komisie sa sporné opatrenie odchyľilo od všeobecných právnych predpisov, ktoré ustanovujú normálnu mieru zaťaženia vstupných poplatkov do kasín, a tým sa zlepšilo konkurenčné postavenie príjemcov.
- (29) Zdá sa, že sporné opatrenie spôsobilo stratu na verejných príjmoch gréckeho štátu a udelilo výhodu kasínam s nižšími cenami. Na tvrdenie gréckych orgánov, že priamym príjmom nižšej ceny za vstupné bol zákazník, Komisia odpovedala, že príspevok pre zákazníkov môže predstavovať štátnu pomoc podniku, ak je podmienený využívaním určitého tovaru alebo služieb, ktoré daný podnik poskytuje⁽³⁵⁾.
- (30) Pozri poznámku pod čiarou č. 13.
- (31) Referenčné číslo publikácie FEK 904, 6.12.1994.
- (32) Legislatívne nariadenie č. 2687/1953 týkajúce sa investícií a ochrany zahraničných finančných prostriedkov.
- (33) Na kasíno Thessaloniki sa začali ustanovenia legislatívneho nariadenia č. 2687/1953 vzťahovať na základe prezidentského dekrétu č. 290/1995, v ktorom sa stanovilo, že sa naňho majú vzťahovať rovnaké podmienky ako na kasína Mont Parnès a Korfu.
- (34) Odôvodnenia 16 až 18 rozhodnutia o začatí konania.
- (35) Odôvodnenia 19 až 23 rozhodnutia o začatí konania.

⁽²⁷⁾ V prípade kasína Mont Parnès sa nástupcom ETA stala Elliniko Kazino Parnithas AE, dcérska spoločnosť ETA založená v roku 2001.

⁽²⁸⁾ Kasíno Mont Parnès bolo čiastočne sprivatizované 10. mája 2003, keď sa po medzinárodnej výzve na predloženie ponuky predalo 49 % akcií Elliniko Kazino Parnithas AE spoločnosti Athens Resort Casino Anonymi Etaireia Symmetochon AE, ktorá bola zriadená víťazným uchádzačom – konzorciom Hyatt Regency – Elliniki Technodomiki. Spoločnosť Elliniko Kazino Parnithas bola založená v roku 2001 ako dcérska spoločnosť ETA. ETA bola založená v roku 1998 a v roku 2000 vystriedala EOT vo funkcii prevádzkovateľa kasín Mont Parnès a Korfu (pozri aj poznámku pod čiarou č. 12).

⁽²⁹⁾ Podľa informácií získaných od gréckych orgánov v priebehu konania vo veci formálneho zisťovania bolo kasíno Korfu sprivatizované 30. augusta 2010, keď po medzinárodnej výzve na predloženie ponuky bolo celé základné imanie Elliniki Kazino Kerkyras AE predané spoločnosti V&T Korfu Ependyseis Casino AE, ktorá bola zriadená víťazným uchádzačom – konzorciom Vivere Entertainment Emporiki & Symmetochon AE – Theros International Gaming Inc. Spoločnosť Elliniki Kazino Kerkyras AE bola zriadená v roku 2001 ako dcérska spoločnosť ETA.

(30) Komisia takisto konštatovala, že miera zdanenie nebola zrejme stanovená podľa pomerov jednotlivých kasín⁽³⁶⁾. Komisia dospela k predbežnému záveru, že opatrenie bolo selektívne⁽³⁷⁾.

(31) Podľa názoru Komisie možno sporné opatrenie klasifikovať ako narušujúce hospodársku súťaž medzi kasínami v Grécku a na trhu akvizícií spoločností v Európe. Komisia sa vyjadrila, že plne rešpektuje právo členských štátov regulovať hazardné hry na vlastnom území v súlade s právom EÚ, ale nesúhlasí s tým, že tieto argumenty vyvracajú skutočnosť, že dotknuté opatrenie nemôže narušovať hospodársku súťaž alebo obchod medzi členskými štátmi. Subjektmi odvetvia sú často medzinárodné hotelové skupiny, ktorých rozhodnutie investovať môže byť ovplyvnené týmto opatrením, a kasína môžu predstavovať atrakciu pre turistov navštevujúcich Grécko. Komisia preto dospela k názoru, že opatrenie mohlo narušiť hospodársku súťaž a ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi⁽³⁸⁾.

(32) Komisia dospela k predbežnému záveru, že opatrenie predstavuje neoprávnenú pomoc, keďže bolo zavedené gréckymi orgánmi bez predchádzajúceho schválenia Komisiou, a že pomoc sa bude musieť možno vrátiť na základe článku 15 nariadenia Rady (ES) 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES („procesné nariadenie“)⁽³⁹⁾.

(33) Komisia nezistila žiadne dôvody, pre ktoré by sa dotknuté opatrenie mohlo považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom, a zdá sa, že opatrenie predstavovalo neodôvodnenú prevádzkovú pomoc kasínam, ktoré ním boli zvýhodnené⁽⁴⁰⁾.

(34) Komisia konštatovala, že ak sa potvrdia jej pochybnosti o tom, že opatrenie zahŕňalo nezlučiteľnú štátnu pomoc, bude povinná v zmysle článku 14 ods. 1 procesného nariadenia Grécku nariadiť vrátenie pomoci od príjemcov, pokiaľ to nebude v rozpore so všeobecnou právnou zásadou⁽⁴¹⁾.

IV. PRIPOMIENKY GRÉCKYCH ORGÁNOV A ZAJAINTERESOVANÝCH STRÁN

(35) V priebehu konania vo veci formálneho zisťovania Komisia prijala pripomienky od Grécka, zástupcov

spoločnosti Elliniko Kazino Parnithas AE (ďalej len „kasíno Mont Parnès“) a zástupcov súkromného kasína Loutraki (ďalej len „kasíno Loutraki“).

IV.1. Pripomienky Grécka a kasína Mont Parnès

(36) Pripomienky predložené zástupcami kasína Mont Parnès (príjemcu opatrenia) sú v podstate totožné s pripomienkami gréckych orgánov a budú zhrnuté spoločne v tejto časti.

IV.1.1. Existencia pomoci

(37) Grécke orgány, ako aj kasíno Mont Parnès popierajú, že by išlo o nejakú štátnu pomoc. Tvrdia, že štát sa nevzdáva žiadneho príjmu, alebo v prípade, že je tomu tak, kasína z toho nezískavajú žiadnu výhodu.

(38) Grécke orgány tvrdia, že cenový rozdiel je iba otázkou cenovej regulácie, keďže vyberaná daň predstavuje jednotný podiel z príslušných cien vydávaných vstupeniek.

(39) Podľa gréckych orgánov cieľom stanovenia ceny vstupného a požiadavky odvodu štátu nie je zvýšenie príjmu štátu, ale snaha odradiť osoby s nízkym príjmom od hazardných hier. Skutočnosť, že poplatok za vstupné vytvára aj verejný príjem, nemení nič na jeho povahe kontrolného opatrenia. Grécke orgány preto zastávajú názor, že požiadavka, aby boli zákazníkmi vstupujúcimi do hracích priestorov kasína predávané vstupenky v konkrétnej výške, je administratívnym kontrolným opatrením, ktoré ukladá účtovanie poplatku, nemá však povahu dane, a nemožno ho považovať za daňové zaťaženie, ako sa uvádza aj v rozsudku Štátnej rady č. 4027/1998 najvyššieho správneho súdu Grécka⁽⁴²⁾.

(40) Pokiaľ ide o rozdiely v cenách rôznych kasín je Grécko toho názoru, že hospodárska a sociálna situácia jednotlivých kasín je rôzna a nemožno ju porovnávať. Grécke orgány tvrdia, že rozdiel medzi poplatkami je opodstatnený z dôvodov verejnej politiky. Tvrdia najmä, že okolnosti rozličných kasín sú dostatočným dôvodom a úplne zlučiteľné s praktikou stanovovania rôznych cien vstupeniek do kasín nachádzajúcich sa neďaleko veľkých mestských centier a kasín v odľahlých oblastiach obývaných zväčša vidiečanmi, z ktorých väčšina má nižší príjem a nižšie vzdelanie a existuje väčšia potreba odradzovať ich od hrania hazardných hier než obyvateľov miest.

⁽³⁶⁾ Odôvodnenia 26 až 28 a 37 rozhodnutia o začatí konania.

⁽³⁷⁾ Odôvodnenia 24 až 29 rozhodnutia o začatí konania.

⁽³⁸⁾ Odôvodnenia 30 až 32 rozhodnutia o začatí konania.

⁽³⁹⁾ Odôvodnenia 34 až 35 rozhodnutia o začatí konania (Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Odôvodnenia 36 až 38 rozhodnutia o začatí konania.

⁽⁴¹⁾ Odôvodnenia 39 až 40 rozhodnutia o začatí konania.

⁽⁴²⁾ Podľa Štátnej rady je tomu tak preto, že: a) tento právny predpis v súlade s cieľmi zákona vyžaduje predávanie vstupeniek iba tým osobám, ktoré vstupujú do hracích priestorov, a nie osobám využívajúcim iné služby v týchto priestoroch (hotel, reštaurácia atď.); b) cena vstupenky nie je zahrnutá do štátnych príjmov vymenovaných v článku 2 ods. 6 zákona č. 2206/1994; a c) v právnom predpise sa stanovuje možnosť zaviesť jednotné riešenie pre všetky kasína podliehajúce zákonu č. 2206/1994 alebo zaviesť individuálne opatrenie, ak sa usúdi, že sú na to osobitné dôvody.

- (41) Sťažovateľ, kasíno Loutraki, uviedol, že potom, ako bolo v roku 2010 kasíno Korfu sprivatizované, zvýšilo výšku vstupného zo 6 EUR na 15 EUR, čo podľa názoru kasína Loutraki odporuje argumentácii odvolávajúcej sa na verejnú politiku. Grécke orgány na to odpovedali, že vzdialená geografická poloha ostrova Korfu znamená, že toto kasíno nekonkuruje ostatným gréckym kasínam, a teda nemôže narušovať hospodársku súťaž. Grécke orgány ďalej tvrdia, že je z dôvodu ochrany obyvateľov Korfu úplne nevyhnutné, aby bola výška vstupného poplatku odrádzajúca, pretože zmena prevádzkových podmienok kasína po jeho privatizácii určite výrazne zvýši dĺžku jeho otváracích hodín, všeobecnú úroveň jeho činnosti, ako aj jeho atraktivitu.
- (42) Ak aj kasína s nižšími cenami získali nejakú výhodu tým, že priťahujú viac zákazníkov, grécke orgány a kasíno Mont Parnès namietajú proti tvrdeniu, že by to muselo znamenať stratu verejných príjmov. Takisto nie je isté, že keby tento vstupný poplatok bol vyšší, že by títo údajní príjemcovia vytvorili viac príjmu pre štát, takže údajná strata príjmov je hypotetická. Grécke orgány a kasíno Mont Parnès tvrdia, že výhodu z nižšej výšky vstupných poplatkov získavajú zákazníci a že podiel z ceny, ktorý kasínu ostáva, je vyšší v prípade kasín, ktoré účtujú 15 EUR ako vstupné, čo predstavuje výhodu pre kasína s vyššími cenami.
- (43) Grécke orgány a kasíno Mont Parnès tvrdia, že situácia nemá žiadny vplyv na hospodársku súťaž alebo obchod, pretože každé kasíno pôsobí na miestnom trhu. Spochybňujú možnosť súťaže s inými formami hazardných hier, ktorá sa uvádza v rozhodnutí o začatí konania, a poukazujú na to, že hranie hazardných hier cez Internet je v súčasnosti v Grécku zakázané.
- (44) Grécke orgány a kasíno Mont Parnès tvrdia, že aj keby sa pripustilo, že znížená výška vstupného vo výške 6 EUR ovplyvnila alebo by mohla ešte ovplyvniť rozhodnutie zahraničnej spoločnosti o investovaní do kasína v Grécku, táto zahraničná spoločnosť bude vždy môcť využiť legislatívne nariadenie č. 2687/1953, tak ako to urobila spoločnosť Hyatt Regency Xenodocheiaki kai Touristiki (Thessaloniki) AE v prípade kasína Thessaloniki.
- (45) Sťažovateľ tvrdí, že príjemcovia opatrenia môžu udeľovať vstup zdarma, pričom je ale stále potrebné zaplatiť 80 % poplatok, čo podľa jeho názoru veľmi zreteľne poukazuje na to, že opatrenie predstavuje štátnu pomoc. Grécke orgány odpovedali, že táto prax je ojedinelá, keďže kasína využívajú túto možnosť, aby ponúkli vstup zdarma najmä VIP osobám alebo známym osobnostiam, a že táto prax je v rozpore s daňovým zákonom (zákon č. 2238/1994), pretože odvádzanie 80 % z ceny vstupenky štátu z vlastných zdrojov podniku sa nepovažuje za produktívny výdavok a nemožno ho odpočítať z príjmov spoločnosti, takže spoločnosti uplatňujúcej takúto prax vzniká značné daňové zaťaženie.
- (46) Grécke orgány a kasíno Mont Parnès ďalej upriamili pozornosť Komisie na iné rozdiely medzi kasínami, na ktoré sa vzťahujú rozličné daňové a regulačné opatrenia. Hovorí, že tieto rozdiely uprednostňujú sťažovateľa, kasíno Loutraki, a vyvažujú výhody, ktoré majú príjemcovia vďaka nižším cenám vstupného. Každé kasíno odvádza časť svojho ročného hrubého zisku štátu, ale podľa zákona platí kasíno Loutraki menšiu časť ako ostatní. Komisia by chcela v prvom rade poukázať na to, že ak ostatné opatrenia uvedené gréckymi orgánmi a kasínom Mont Parnès skutočne existujú, môžu vytvárať samostatné opatrenie pomoci v prospech kasína Loutraki za predpokladu, že sú splnené všetky požiadavky príslušného zákona EÚ o štátnej pomoci. V každom prípade ide o odlišné opatrenia, ako je posudzované opatrenie, ktoré nie sú predmetom tohto rozhodnutia.
- (47) Grécko nakoniec uviedlo, že zvažuje možnosť zmeniť svoju cenovú politiku týkajúcu sa kasín, aby medzi nimi odstránilo diskrimináciu. Komisia však ešte nebola informovaná o zavádzaní takejto zmeny.
- (48) Grécke orgány a kasíno Mont Parnès nepredložili žiadne pripomienky týkajúce sa zlučiteľnosti a oprávnenosti akejkoľvek pomoci.

IV.1.2. Vyčíslenie a vrátenie pomoci

- (49) Grécke orgány a kasíno Mont Parnès alternatívne tvrdia, že aj keby sa zistilo, že posudzované opatrenie predstavovalo neoprávnenú a nezlučiteľnú štátnu pomoc, vrátenie tejto pomoci by bolo v rozpore s dvoma zásadami:

- Bolo by to v rozpore so zásadou primeraných očakávaní občana. Otázka ceny vstupného poplatku do kasín, a najmä skutočnosť, nakoľko výška vstupného predstavuje pre kasína finančné zaťaženie, bola Štátnej rade pred predložená približne 15 rokmi⁽⁴³⁾. Štátna rada na základe vnútroštátneho práva rozhodla, že výška vstupného poplatku nie je formou dane, čím sa nepriamo preukázalo, že nepredstavuje pre kasína hospodársku záťaž. Kasína, ktoré boli príjemcami opatrenia, mohli preto opodstatnene vychádzať z predpokladu, že nejde o štátnu pomoc vyplývajúcu z rozdielu v týchto cenách, ktoré sa v súlade s vnútroštátnym právom nepovažovali za hospodársku záťaž.
- Bolo by to v rozpore so zásadou nezneužívania práva. Grécke orgány a kasíno Mont Parnès tvrdia, že keďže kasíno Loutraki podalo sťažnosť Komisii až pätnásť rokov po tom, ako bolo sporné

⁽⁴³⁾ Štátna rada, rozsudok č. 4027/1998. Pozri aj poznámku pod čiarou č. 39.

opatrenie prijaté (v roku 1995), zneužívalo jeho oprávnenie obrátiť sa na Komisiu s cieľom požadovať ochranu svojich záujmov a práv v zmysle pravidiel štátnej pomoci uvedených v ZFEÚ.

- (50) Pokiaľ ide o vyčíslenie sumy, ktorá sa má vrátiť, grécke orgány a kasíno Mont Parnès majú námietky proti výpočtu navrhnutému kasínom Loutraki, podľa ktorého sa má rozdiel vo vybranej dani na zákazníka, ktorú vybrali kasína s vyšším vstupným a kasína s nižším vstupným, vynásobiť počtom zákazníkov, ktorí vstúpili do kasín využívajúcich opatrenie. Podľa nich je tento výpočet chybný a svojvoľný, pretože nie je isté, že by pri vyšších cenách vstupeniiek mali kasína Mont Parnès, Thessaloniki a Korfu⁽⁴⁴⁾, ktoré sú údajnými príjemcami opatrenia, rovnakú klientelu.

IV.2. Pripomienky kasína Loutraki

- (51) Kasíno Loutraki tvrdí, že opatrenia stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi predstavuje daňovú diskrimináciu v prospech určitých kasín v takom rozsahu, že jednotná 80 % daň, ktorá sa musí odvádzať štátu zo vstupných poplatkov do kasín sa vzťahuje na rôzne daňové základy, a to na dve rôzne výšky vstupných poplatkov stanovené štátom. Výška vstupných poplatkov do kasín využívajúcich opatrenie je výrazne nižšia ako výška poplatkov do ostatných kasín (6 EUR namiesto 15 EUR), čo pre štát predstavuje stratu príjmov a vzhľadom na narušenie hospodárskej súťaže, ktoré to spôsobuje, predstavuje štátnu pomoc.
- (52) Kasíno Loutraki ďalej tvrdí, že toto opatrenie nie je objektívne odôvodnené, pretože zavedenie nižších cien vstupného pre kasína využívajúce opatrenie je v skutočnosti v rozpore so sociálnymi cieľmi a odôvodnením a charakteristikou stanovenia výšky vstupných poplatkov do kasín, ktoré bolo predmetom rozsudku Štátnej rady č. 4027/1998. Podľa kasína Loutraki nemožno opodstatnene prehlasať, že administratívnu kontrolu a sociálnu ochranu možno dosiahnuť účtovaním rôznych cien vstupeniiek – v kasíne Mont Parnès (iba 20 km od centra Atén) je výška vstupného 6 EUR, kým v kasíne Loutraki (približne 85 km od centra Atén) stojí vstupné 15 EUR, v kasíne Thessaloniki (len 8 km od centra Thessaloník) stojí vstupné 6 EUR, kým v kasíne Chalkidiki (približne 120 km od centra Thessaloník) je výška vstupného 15 EUR.
- (53) Kasíno Loutraki uvádza, že Grécko predtým tvrdilo, že znížená výška vstupného vo výške 6 EUR je opodstatnená osobitnými okolnosťami každého kasína využívajúceho opatrenie s ohľadom najmä na jeho zemepisnú polohu (ktorá vymedzuje určité hospodárske, sociálne, demografické a iné osobitné znaky), ale potom, ako

bolo v auguste 2010 kasíno Korfu sprivatizované, začalo účtovať 15 EUR bez akéhokoľvek vysvetlenia, prečo sa naňho tieto osobitné okolnosti už viac nevzťahujú.

- (54) Pokiaľ ide o vyčíslenie sumy, ktorá sa má vrátiť, kasíno Loutraki trvá ďalej na tom, že ide o sumu zahŕňajúcu rozdiel medzi vybranými poplatkami na zákazníka vynásobený počtom zákazníkov, ktorí vstúpili do kasín využívajúcich opatrenie.
- (55) Pokiaľ ide o samostatné opatrenia, ktoré spomenuli Grécko a kasíno Mont Parnès a ktoré podľa nich uprednostňujú kasíno Loutraki, a to najmä pokiaľ ide o to, že kasíno Loutraki odvádza štátu údajne menšiu časť z ročných hrubých ziskov ako ostatné kasína, kasíno Loutraki tvrdí, že v praxi platí rovnakú sumu ako jeho konkurenti, a to na základe samostatnej dohody s orgánmi.

V. POSÚDENIE

- (56) Opatrenie, ktoré sa má posúdiť, spočíva v daňovej diskriminácii v prospech niektorých kasín, ktoré grécke orgány zaviedli spolu s uplatňovaním niekoľkých ustanovení⁽⁴⁵⁾, ktoré stanovujú jednotnú 80 % daň z ceny vstupenky, a stanovujú odlišné regulované ceny pre verejné a súkromné kasína, a to 6 EUR pre verejné kasína a 15 EUR pre súkromné kasína, a tým znevýhodňujú súkromné kasína⁽⁴⁶⁾.

V.1. Existencia štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- (57) Na účely zistenia, či opatrenie predstavuje štátnu pomoc, na ktorú sa vzťahuje Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), Komisia musí posúdiť, či spĺňa podmienky článku 107 ods. 1 ZFEÚ, v ktorom sa uvádza: „Ak nie je zmluvami ustanovené inak, pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá narušuje hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvyhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.“
- (58) V súlade s uvedeným Komisia posúdi, či sporné opatrenie spĺňa všetky štyri podmienky, ktoré sú potrebné na to, aby predstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1.

⁽⁴⁵⁾ Konkrétne legislatívne nariadenie č. 2687/1953, zákon č. 2206/1994, ministerské rozhodnutie č. 1128269/1226/0015/POL.1292 z 16. novembra 1995 (FEK 982/B/1995) a zákon č. 3139 z 30. apríla 2003.

⁽⁴⁶⁾ Posudzované opatrenie sa týka verejných kasín a jedného súkromného kasína, kasína Thessaloniki, ktorému bola udelená výnimka, na základe ktorej sa mu poskytujú rovnaké výhody ako verejným kasínam, ako je vysvetlené na inom mieste v tomto rozhodnutí.

⁽⁴⁴⁾ Kasíno Rodos sa tu nespomína, pretože od roku 1999 uplatňuje cenu 15 EUR, a teda by sa naňho nevzťahovalo žiadne navrátenie vzhľadom na desaťročnú premlčaciu lehotu stanovenú v článku 15 procesného nariadenia.

V.1.1. Poskytnutá výhoda

- (59) Na to, aby opatrenie predstavovalo štátnu pomoc, musí príjemcom poskytovať výhodu, ktorou ich odbremení od poplatkov, ktoré by za normálnych okolností museli uhrádzať zo svojich vlastných rozpočtov.
- (60) Grécke orgány najprv tvrdili, že opatrenie nespadá do pôsobnosti pravidiel štátnej pomoci, pretože miera príspevku, ktorú musia všetky kasína prevádzkované v Grécku odviesť štátu je jednotná, a to 80 % z hodnoty každej vstupenky, zatiaľ čo rozdiel v podmienkach vyplýva z cenovej politiky ustanovenej právnymi predpismi v rokoch 1994 a 1995, ktorými sa stanovuje výška vstupného do kasín, ktorým bola udelená licencia v súlade so zákonom č. 2206/1994, na 15 EUR.
- (61) Grécke orgány takisto tvrdia, že vstupný poplatok je len administratívnym kontrolným opatrením, a nie formou dane, pretože podľa rozsudku štátnej rady č. 4025/1998 stanovenie ceny vstupného do kasín má sociálny dôvod, a nie je daňovým opatrením.
- (62) V prvom rade je potrebné poznamenať, že stanovenie cien zákonom č. 2206/1994 nemožno ľahko opísať ako typickú cenovú politiku, keďže sa zdá, že všetky kasína majú možnosť účtovať zákazníkovi aj nižšiu výšku vstupného, alebo dokonca im udeliť vstup zdarma, hoci vo všetkých prípadoch naďalej podliehajú povinnosti zaplatiť štátu 80 % z hodnoty vydaných vstupenky bez ohľadu na to, koľko zákazníkovi v skutočnosti zaúčtovali.
- (63) V každom prípade, pokiaľ ide o uplatňovanie pravidiel EÚ v oblasti štátnej pomoci je nepodstatné, či posudzované opatrenie je daňovým alebo cenovým opatrením, keďže článok 107 sa týka pomoci „v akejkoľvek forme“, ktorá poskytuje výhodu. Samotná skutočnosť, že jeho hlavným cieľom nie je vytvárať daňový príjem, nie je postačujúca, aby sa takéto opatrenie nemohlo posudzovať ako štátna pomoc.
- (64) Aj keby sa pripustilo, že stanovenie cien vstupného do kasín sleduje sociálny cieľ, otázka toho, či vytvára výhodu predstavujúcu štátnu pomoc, sa musí posúdiť vzhľadom na jeho vplyv na jednotlivých podnikateľov s cieľom stanoviť, či niektorí podnikatelia prispievajú do štátnej pokladnice menej. Vzhľadom na výnimku z uplatňovania štandardnej ceny vstupného vo výške 15 EUR, ktorá bola udelená jednotlivo určitým kasínam, a najmä na to, že tieto kasína odvádzajú štátu 80 % daň z tejto nižšej ceny, ktorú si majú pýtať (v zásade pozri už uvedený text), bola týmto kasínam udelená výhoda.
- (65) Komisia uznáva právo členského štátu vymedziť podľa svojho vnútroštátneho práva určité opatrenie ako daňové alebo iné. Posudzovanie Komisie nie je v žiadnom prípade namierené na výklad vnútroštátneho práva. Toto opatrenie však umožňuje pravidelné a nepretržité odvádzanie 80 % z ceny každej vstupenky vydaných každým kasínom štátu. Komisia okrem toho poznamenáva, že podľa vnútroštátneho práva (najmä zákona č. 2206/1994 a ministerského rozhodnutia z roku 1995) sa splatné sumy majú uhrádzať príslušnému daňovému úradu⁽⁴⁷⁾. Kým klasifikácia opatrenia zostáva podľa vnútroštátneho práva nezmenená, Komisia poznamenáva, že opatrenie má podobné účinky ako daňové opatrenie. Z tohto dôvodu a iba na účely tohto rozhodnutia a posúdenia podľa práva EÚ v oblasti štátnej pomoci bude Komisia v tomto rozhodnutí na toto opatrenie odkazovať ako na „daňové opatrenie“, „daň“ alebo „zdaňovanie“.
- (66) Posudzované opatrenie, ktorým je daňová diskriminácia spôsobená spoločným účinkom jednotnej dane zo vstupných poplatkov uplatňovanej na nerovnaké regulované ceny vstupného, zvyhodňuje v Grécku kasína, ktoré vlastní štát, pred súkromnými kasínami. Spoločný účinok týchto dvoch štátnych opatrení pozostáva z toho, že kým súkromné kasína musia platiť štátu daň zo vstupného 12 EUR na osobu (80 % z 15 EUR), kasína vo vlastníctve štátu platia iba 4,80 EUR (80 % zo 6 EUR)⁽⁴⁸⁾.
- (67) Grécky štát týmto opatrením odbreňuje verejné kasína od záťaže, ktorú by inak museli znášať, ak by zdaňovanie bolo nediskriminačné a z hľadiska hospodárskej súťaže neutrálne. Nediskriminačné a z hľadiska hospodárskej súťaže neutrálne zdaňovanie bolo v zásade v Grécku zavedené zákonom č. 2206/1994 o zriadení, organizácii a prevádzke kasín a dohľade nad nimi, ktorým sa stanovila výška vstupného na 15 EUR a splatná daň štátu na 80 % z danej sumy. Grécky štát však neuplatnil tento nediskriminačný a z hľadiska hospodárskej súťaže neutrálny systém zdaňovania na verejné kasína (ani na súkromné kasíno Thessaloniki, ktoré sa teší rovnakým výhodám ako verejné kasína) a namiesto toho im povolil platiť daň zo vstupu iba vo výške 4,80 EUR, čím tieto podniky následne zvýhodnil. Tieto kasína znášajú nižšie daňové zaťaženie celkových príjmov na zákazníka. Ich

(47) Bod 10.1 uvedeného ministerského rozhodnutia z roku 1995: „Verejné poplatky sa musia zaplatiť daňovému úradu zodpovednému za zdaňovanie príjmov podnikateľa do desiateho dňa každého mesiaca spolu s výpisom poplatkov vybraných v predchádzajúcom mesiaci“.

(48) Napriek uvedenému odkazu na štátne kasína, Komisia by chcela poznamenať, že nižšia cena za vstup do štátnych kasín sa formou výnimky uplatňuje aj v prípade jedného súkromného kasína, kasína Thessaloniki, ako je vysvetlené na inom mieste v tomto rozhodnutí.

celkový príjem nezahŕňa iba vstupné poplatky (len príjem z ceny vstupeniek), ale aj iné zdroje príjmu, akými sú hazardné hry, ubytovanie, barové a reštauračné služby, predstavenia atď.

(68) Podľa ustálenej judikatúry pomoc nezahŕňa iba pozitívne výhody, ale aj opatrenia, ktorými sa rôznymi formami znižujú poplatky bežne zahrnuté do rozpočtu podniku a ktoré takto bez toho, aby boli dotáciami v prísnom slova zmysle, majú podobný charakter a rovnaký účinok⁽⁴⁹⁾. Takúto výhodu možno poskytnúť prostredníctvom rôznych druhov zníženia daňovej záťaže podniku vrátane zníženia jeho daňového základu.

(69) V tomto prípade kasína Korfu, Mont Parnès a Thessaloniki (a do roku 1999 aj kasíno Rodos)⁽⁵⁰⁾ získavali výhodu podobnú zníženiu daňového základu, keďže, ako sa už vysvetlilo, daň, ktorú tieto kasína odvádzajú na zákazníka, bola osobitnými ustanoveniami stanovená na nižšej úrovni ako v prípade ostatných kasín.

(70) Grécke orgány uviedli, že priamym príjemcom nižšieho daňového zaťaženia je zákazník. Ale aj keby sa pripustilo, že zákazníci majú tiež výhodu zo zníženého daňového zaťaženia vstupného poplatku, keďže platia nižšiu celkovú cenu, nebráni to tomu, aby opatrenie sprostredkovalo výhodu aj príslušným podnikateľom, v tomto prípade kasínam využívajúcim opatrenie tým, že odvádzajú nižší daňový poplatok na návštevníka.

(71) V daňových prípadoch sa už poukázalo, že výnimky z daní platených nominálne zákazníkom, ale vyberaných dodávateľom, môžu potenciálne predstavovať štátnu pomoc, ako iné stimuly, ktoré prijímajú zákazníci k nákupu určitých tovarov alebo služieb⁽⁵¹⁾.

(72) V súlade s minulou praxou sa Komisia domnieva, že zníženie daní zákazníkov môže predstavovať štátnu pomoc pre podnikateľov, ak toto zníženie podlieha využitiu konkrétneho tovaru alebo služby, ktoré poskytuje príslušný podnikateľ⁽⁵²⁾. Tvrdenie, že priamym

príjemcom je zákazník, preto nebráni tomu, aby sa opatrenie považovalo za štátnu pomoc.

(73) Vzhľadom na bežnú obchodnú prax gréckych kasín spočívajúcu v upustení od vstupného poplatku pri súčasnom odvode dane zo vstupenky štátu (80 % nominálnej hodnoty vstupenky) je výhoda poskytnutá verejným kasínam prostredníctvom daňovej diskriminácie ešte väčšia, keďže náklady súkromných kasín, u ktorých je splatná daň zo vstupenky 12 EUR, sú značne vyššie ako náklady verejných kasín, ktoré musia zaplatiť iba 4,80 EUR z celkových príjmov zo svojho podnikania.

(74) Grécke orgány tvrdia, že kasína využívajúce opatrenie udeľujú voľný vstup v určité dni v týždni len výnimočne. Napriek tomu je to osobitne ustanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch (ministerské rozhodnutie z roku 1995). Grécko tvrdí, že táto praktika sa týka výhradne VIP osôb a známych osobností, ale Komisia má dôkazy vo forme verejne dostupných informácií, akými sú letáky ponúkajúce voľný vstup, ktoré sú k dispozícii v novinách a na internete a ktoré dokazujú, že voľný vstup sa bežne udeľuje hocikakému zákazníkovi v určité dni v týždni a to každý týždeň (napríklad kasíno Thessaloniki na svojej internetovej stránke ponúka voľný vstup každý deň od nedele do štvrtka)⁽⁵³⁾. Zdá sa teda, že udeľovanie voľného vstupu nie je nič výnimočné medzi kasínami využívajúcim opatrenie.

(75) Grécko tvrdí, že táto prax je v rozpore s vnútroštátnym daňovým zákonom. Komisia nato podotýka, že udeľovanie voľného vstupu je jasne stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi týkajúcimi sa kasín a že kasína, ktoré sú príjemcami opatrenia, to očividne využívajú.

(76) Grécko tvrdí, že odvádzanie 80 % z ceny vstupenky štátu z vlastných zdrojov kasína sa nepovažuje za produktívny výdavok a nemožno ho podľa gréckeho daňového zákona odpočítať z príjmov spoločnosti, takže spoločnosti vykonávajúce túto prax vystavujú samé seba značnému daňovému zaťaženiu. Komisia poznamenáva, že takáto úvaha sa vlastne prikláňa k tvrdeniu sťažovateľa, že z dôvodu značného daňového zaťaženia vyplývajúceho z odvádzania dane z vlastných zdrojov si súkromné kasíno v skutočnosti nemôže dovoliť udeľovať voľný vstup, čím sa teda posilňuje tvrdenie, že kasína s nižšími cenami sú zvýhodnené.

(77) Grécko takisto tvrdí, že vzhľadom na to, že kasínam ostáva 20 % z nerovnej ceny za vstup, výhoda je

⁽⁴⁹⁾ Súdny dvor vo veci C-143/99 *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Zb. 2001, s. I-8365.

⁽⁵⁰⁾ Kasíno Rodos začalo za vstup účtovať 15 EUR po jeho privatizácii v roku 1999 a odvtedy odvádzala 80 % z tejto ceny.

⁽⁵¹⁾ Pozri napríklad vec C 76/2003 – rozhodnutie Komisie 2011/276/EÚ z 26. mája 2010 o štátnej pomoci vo forme dohody o urovaní daňového dlhu, ktorú poskytlo Belgicko v prospech spoločnosti Umicore SA (bývalá spoločnosť Union Minière SA) (Ú. v. EÚ L 122, 11.5.2011, s. 76).

⁽⁵²⁾ Rozhodnutie Komisie 98/476/ES z 21. januára 1998 o daňových úľavách v zmysle článku 52 ods. 8 nemeckého zákona o dani z príjmov (Ú. v. ES L 212, 30.7.1998, s. 50).

⁽⁵³⁾ Kasíno Thessaloniki ponúka voľný vstup od 7.00 do 20.00 h od nedele do štvrtka (od 10. januára): <http://www.regencycasinos.gr/en-GB/Promotion/Kliroseis/Kliroseis.aspx>.

poskytnutá kasínam, ktoré si účtujú vyššie ceny, keďže im zabezpečuje čistý príjem 3 EUR v porovnaní s 1,20 EUR, ktoré dostávajú verejné kasína. Toto tvrdenie je zavádzajúce, pretože ignoruje dve dôležité skutočnosti správneho pochopenia, prečo opatrenie skutočne obmedzuje hospodársku súťaž. Na jednej strane vďaka skutočnosti, že orgány stanovili pre niektoré kasína ceny vstupníkov vrátane dane za vstup na nižšej úrovni, sú tieto kasína pre zákazníkov atraktívnejšie, čo i) odkláňa dopyt od modelu, ktorý by existoval, keby kasína medzi sebou súťažili len na základe vlastných zásluh, t. j. na základe rozsahu a kvality ponúkaných služieb jednotlivými kasínami; a ii) umelo zvyšuje ich počet zákazníkov, ak sa v ostatných veciach zhodujú. Na druhej strane, ako sa už vysvetlilo, príjem zo vstupných poplatkov predstavuje iba obmedzenú časť celkových príjmov, ktoré zákazník prilákaný do kasína pre podnik vytvorí a z ktorých kasína musia odvádzať daň.

- (78) Nakoniec, skutočnosť, že daňová diskriminácia poskytuje výhodu, sa uznáva aj v samotných príslušných vnútroštátnych ustanoveniach. Ako oznámili grécke orgány, kasíno Thessaloniki môže účtovať nižšiu výšku vstupného a platiť nižšiu daň na základe legislatívneho nariadenia z roku 1953, v ktorom sa ustanovuje, že na podniky so zahraničnou majetkovou účasťou sa musia vzťahovať najvýhodnejšie podmienky, aké sú poskytnuté domácim podnikom. Napriek tomu, že grécke orgány naďalej trvajú na tom, že sporná schéma neprináša výhody, v prípade kasína Thessaloniki uplatňujú tieto právne predpisy z dôvodu, že predstavujú najvýhodnejšie podmienky, aké sú poskytnuté domácim podnikom v porovnaní s nevýhodnejšími podmienkami, ktoré sa uplatňujú pri ostatných súkromných kasínach.
- (79) Grécke orgány a kasíno Mont Parnès alternatívne poukazujú na iné rozdiely medzi kasínami na základe daňových a regulačných opatrení, ktoré podľa nich uprednostňujú sťažovateľa, kasíno Loutraki, a tým vyvažujú výhody, ktoré majú príjemcovia vďaka nižším cenám vstupného⁽⁵⁴⁾. Komisia poznamenáva, že tvrdenie, že jedno opatrenie (rozdiel vo všeobecnom zdaňovaní) sa vyrovnáva druhým (rozdiel v cenách vstupného a osobitnej dane, ktorou sú zafažené), nemožno prijať ako odôvodnenie názoru, že posudzované opatrenie nepredstavuje pomoc. V každom prípade, ako sa už uviedlo, tieto aspekty sa líšia od posudzovaného opatrenia a nie sú predmetom tohto rozhodnutia (pozri odôvodnenie 46).
- (80) Komisia dospela k záveru, že posudzované opatrenie, ktorým je daňová diskriminácia vyplývajúca zo spoločného účinku uplatňovania jednotnej dane zo vstupných

poplatkov na nerovnaké regulované ceny vstupného, poskytuje výhodu kasínam s nižším vstupným poplatkom.

V.1.2. Štátne zdroje a pripísateľnosť štátu

- (81) Uvedená výhoda je pripísateľná štátu a financovaná zo štátnych zdrojov.
- (82) Ako sa už vysvetlilo, daňová diskriminácia je výsledkom niekoľkých administratívnych zákonov, vyhlášok a nariadení gréckeho štátu, a to najmä: zákona č. 2206/1994, ministerského rozhodnutia z roku 1995, zákona č. 3139 z 30. apríla 2003, legislatívneho nariadenia č. 2687/1953, rozhodnutí generálneho tajomníka EOT (prevádzkujúceho verejné kasína) vydaných v súlade so zákonom č. 1624/1951 a vyhláškou č. 4109/1960, a to rozhodnutia EOT 535633 z 21. novembra 1991, ktorým sa stanovuje výška vstupného do kasína Mont Parnès na 2 000 GRD, a rozhodnutia EOT 508049 z 24. marca 1992, ktorým sa stanovuje výška vstupného do kasín Korfu a Rodos na 1 500 GRD (v prípade kasína Korfu bola táto suma upravená na 2 000 GRD rozhodnutím č. 532691 z 24. novembra 1997), a licencií udelených každému kasínu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktorými sa potvrdila príslušná výška vstupného a povinnosť odvádzať 80 % zo vstupného platného pre dané kasíno.
- (83) Daňová diskriminácia je okrem toho financovaná zo štátnych zdrojov. Pokiaľ štát odpustí príjmy, ktoré by za normálnych okolností získal od podniku, potom je príslušné opatrenie financované zo štátnych zdrojov.
- (84) Z daňového hľadiska je v tomto prípade výhoda poskytovaná verejným kasínam výsledkom umelého zníženia daňového základu, z ktorého sa odvádza 80 % daň zo vstupného, a to z bežnej nominálnej hodnoty vstupného vo výške 15 EUR na 6 EUR v prípade verejných kasín.
- (85) Podľa judikatúry Súdneho dvora vedie takéto diskriminačné zníženie daňového základu k strate daňových príjmov štátu, čo zodpovedá spotrebe štátnych zdrojov na účely článku 107 ods. 1 ZFEÚ⁽⁵⁵⁾. Vo všeobecnosti grécky štát v posudzovanom prípade odpúšťa verejným kasínam daňové príjmy vo výške 7,20 EUR za vstup, čo je rozdiel medzi daňou 12 EUR za vstup odvádzanou štátu súkromnými kasínami a daňou 4,80 EUR za

⁽⁵⁴⁾ Každé kasíno odvádza časť svojho ročného hrubého zisku štátu. Hlavné opatrenie, na ktoré sa tu odkazuje je zákon, ktorým sa od kasína Loutraki vyžaduje menšia časť ako od ostatných kasín. Počas konania vo veci formálneho zisťovania však kasíno Loutraki tvrdilo, že v praxi platí rovnakú sumu ako jeho konkurenti, a to na základe samostatnej dohody s orgánmi.

⁽⁵⁵⁾ Vec C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze a i.*, Zb. 2006, s. I-289. Pozri aj rozhodnutie Komisie z 22. septembra 2004 vo veci N 354/04 *Program írskej holdingovej spoločnosti* (Ú. v. EÚ C 131, 28.5.2005, s. 10). V tom istom zmysle pozri oznámenie Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci pri opatreniach týkajúcich sa priameho zdaňovania podnikov (Ú. v. E S C 384, 10.12.1998, s. 3).

vstup odvádzanou štátu verejnými kasínami. Pri posudzovaní výhody poskytovanej každému kasínu využívajúcom opatrenie je však potrebné zohľadniť určité úpravy (ktoré sú podrobnejšie vysvetlené v oddiele V.4 „Výčíslenie a vrátenie“: zdá sa najmä, že do roku 2000 kasína Mont Parnès a Korfu neplatili štátu žiadnu daň zo vstupného, takže v tomto prípade sa výhoda rovná dani vo výške 12 EUR za vstup, ktorú štátu odvádzali súkromné kasína).

- (86) Grécko tvrdí, že vzhľadom na to, že kasína účtujúce nižšie ceny môžu prilákať viac zákazníkov, nie je isté, že štát sa vzdá svojich príjmov. Grécko naďalej trvá na tom, že opatrenie preto nepredstavuje štátnu pomoc.
- (87) Ako sa už uviedlo v rozhodnutí o začatí konania, Komisia neprijíma toto tvrdenie. V súlade s predchádzajúcou praxou sa Komisia domnieva, že skutočnosť, že zníženie dane niektorým daňovým poplatníkom môže zvyšovať všeobecnú mieru príjmu vyzbieraného vo forme dane, nemusí znamenať, že dané opatrenie nie je financované zo štátnych zdrojov⁽⁵⁶⁾.
- (88) Tvrdenie gréckych orgánov je mylné, pretože referenčná hodnota, na základe ktorej preverujú účinky daňovej diskriminácie na štátny rozpočet, je ovplyvnená výhodou, ktorá tvorí súčasť opatrenia. Grécke orgány vo svojej argumentácii berú do úvahy dynamický účinok zníženej ceny, ktorá môže zvyšovať dopyt a následne vyberanú daň, keďže vyberaná daň je úmerná počtu zákazníkov. Toto porovnanie je však chybné, pretože je to práve táto nerovnosť vytvorená výhodou, konkrétne skutočnosť, že na vstup sa vzťahujú nižšia cena, a teda nižšie daňové zaťaženie, pre ktorú dopyt rastie.
- (89) V každom prípade grécke orgány neposkytli žiaden dôkaz, že celkový daňový príjem z dane zo vstupného poplatku do kasín je nerovnakými cenami maximalizovaný. Pokiaľ by Komisia akceptovala argumentáciu, že zníženie cien vstupného na 6 EUR má za následok nárast vybranej dane, daňový príjem by bol maximálny, ak by cena všetkých vstupeniek do všetkých kasín - verejných aj súkromných - bola 6 EUR, čo je v rozpore s tvrdením Grécka, že tento bod je dosiahnutý v dôsledku daňovej diskriminácie vyplývajúcej z nerovnakých cien.
- (90) Sporná výhoda je preto financovaná zo štátnych zdrojov.

⁽⁵⁶⁾ Rozhodnutie Komisie 2003/515/ES zo 17. februára 2003 o štátnej pomoci realizovanej Holandskom v oblasti medzinárodných finančných činností (opatrenie pomoci C 51/01) (Ú. v. EÚ L 180, 18.7.2003, s. 52, bod 84).

V.1.3. Selektívnosť

- (91) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ musí byť opatrenie, ak sa má považovať za štátnu pomoc, špecifické alebo selektívne v tom, že „zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru“.
- (92) Podľa judikatúry Súdneho dvora⁽⁵⁷⁾ „v súvislosti s posúdením podmienky selektívnosti, ktorá je jednou z náležitostí pojmu štátnej pomoci, z ustálenej judikatúry vyplýva, že článok 87 ods. 1 ES [teraz článok 107 ods. 1 ZFEÚ] ukladá, aby sa určilo, či v rámci daného právneho režimu je vnútroštátne opatrenie spôsobilé zvýhodniť „určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovarov“ oproti iným, ktorí by sa vzhľadom na cieľ sledovaný týmto režimom nachádzali v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii“⁽⁵⁸⁾. Súdny dvor takisto pri mnohých príležitostiach potvrdil, že v článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa nerozlišuje medzi príčinami alebo cieľmi štátnej pomoci, ale štátna pomoc sa v ňom vymedzuje v súvislosti so svojimi účinkami⁽⁵⁹⁾. Podľa vlastnej praxe Komisie a judikatúry EÚ v daňových otázkach, príslušná selektívna výhoda môže vyplývať z výnimky z daňových ustanovení zákonodarnej, riadiacej alebo administratívnej povahy alebo z voľného uváženia daňových orgánov. Selektívna povaha opatrenia sa však môže odôvodniť „povahou alebo všeobecným usporiadaním systému“ a v tom prípade sa opatrenie nemusí považovať za štátnu pomoc⁽⁶⁰⁾.
- (93) Komisia po prvé poznamenáva, že v posudzovanom prípade sa za všeobecný daňový systém považuje systém, ktorý sa v zásade uplatňuje na všetky kasína a ktorý je stanovený v zákone č. 2206/1994 a vykonávacom ministerskom rozhodnutí z roku 1995 (to isté potvrdili aj grécke orgány, pozri odôvodnenie 19).
- (94) Komisia po druhé poznamenáva, že uvedené opatrenie predstavuje odchýlenie od všeobecného daňového systému. Ako potvrdili grécke orgány, osobitné ustanovenia uplatňované v prípade verejných kasín (a súkromného kasína Thessaloniki) sa považujú za výnimky zo

⁽⁵⁷⁾ Pozri v tomto zmysle rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-308/01 *GIL Insurance*, Zb. 2004, s. I-4777, bod 68, vo veci C-172/03 *Heiser*, Zb. 2005, s. I-1627, bod 40, a vo veci C-88/03 *Portugalsko/Komisia*, Zb. 2006, s. I-7115, bod 54.

⁽⁵⁸⁾ Súdny dvor vo veci C-88/03 *Portugalsko/Komisia*, Zb. 2006, s. I-7115, bod 54.

⁽⁵⁹⁾ Pozri v tomto zmysle Súd prvého stupňa (teraz Všeobecný súd) vo veci T-93/2002 *Confédération nationale du Crédit mutuel/Komisia*, Zb. 2005, s. I-143. Pozri aj napríklad Súdny dvor vo veci C-56/93 *Belgicko/Komisia*, Zb. 1996, s. I-723, bod 79, vo veci C-241/94 *Francúzsko/Komisia*, Zb. 1996, s. I-4551, bod 20, vo veci C-75/97 *Belgicko/Komisia*, Zb. 1999, s. I-3671, bod 25, a vo veci C-409/00 *Španielsko/Komisia*, Zb. 2003, s. I-10901, bod 46.

⁽⁶⁰⁾ Súdny dvor vo veci 173/73 *Taliansko/Komisia*, Zb. 1974, s. 709.

všeobecných ustanovení zákona č. 2206/1994 a vykonávacieho ministerského rozhodnutia z roku 1995 (pozri odôvodnenie 19).

- (95) Komisia poukazuje na skutočnosť, že požiadavka odvádzať 80 % z ceny vstupného sa v prípade kasín Mont Parnès a Korfu neuplatňovala do roku 2003. Ako sa už uviedlo, v prípade kasín Thessaloniki a Rodos sa požiadavka začala uplatňovať potom, ako im bola udelená licencia v zmysle zákona č. 2206/1994, a to kasínu Thessaloniki v roku 1995 a kasínu Rodos v roku 1996. V prípade kasín Mont Parnès a Thessaloniki zostala výška vstupného na úrovni 6 EUR až do dnešného dňa a v prípade kasín Korfu a Rodos až do ich privatizácie, čo bolo v prípade kasína Korfu do augusta 2010 a v prípade kasína Rodos do roku 1999. Obe požiadavky – odvádzanie 80 % dane a výška vstupného vo výške 15 EUR – však boli záväzné pre ostatné kasína už od roku 1995 a aj sa náležite uplatňovali.
- (96) Z týchto dôvodov považuje Komisia opatrenie za selektívne.
- (97) Komisia po tretie poznamenáva, že selektívna povaha opatrenia sa môže odôvodniť „povahou alebo všeobecným usporiadaním systému“, čo znamená rozsahom, v rámci ktorého sú výnimky z daňových ustanovení alebo rozdiely v rámci systému priamo odvodené zo základných alebo riadiacich zásad systému príslušného členského štátu (toto je tretí krok analýzy selektívnosti). V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora sa Komisia domnieva, že opatrenia zavádzajúce rozdiely medzi podnikmi nepredstavujú štátnu pomoc, ak tieto rozdiely vznikajú z odôvodnenej povahy alebo celkového usporiadania systému, ktorého sú súčasťou⁽⁶¹⁾. Toto odôvodnenie na základe povahy a celkovej štruktúry daňového systému vyjadruje súlad konkrétneho daňového opatrenia s internou logikou daňového systému všeobecne. Komisia a judikatúra Súdneho dvora však prijali veľmi reštriktívny postoj k odôvodneniu takéhoto druhu. Dôvody, o ktoré sa opiera, musia vyplývať z daňového systému.
- (98) Grécke orgány uviedli, že jednotlivé okolnosti každého kasína sú odlišné a ceny vstupného sú stanovené v súlade s týmito okolnosťami, pričom sa prihliada na to, že cieľom je stanoviť cenu tak, aby odrádzala ľudí s nízkymi príjmami od hrania hazardných hier.
- (99) Komisia nemôže prijať tieto tvrdenia. Tvrdenie, že úroveň ceny je stanovená náležite a primerane okolnostiam

každého kasína, pričom sa zohľadňuje cieľ odradiť ľudí s nízkym príjmom od hazardných hier, nie je zlučiteľné so skutočnosťou, že kasína Mont Parnès a Thessaloniki, na ktoré sa vzťahuje poplatok 6 EUR, sa obe nachádzajú v blízkosti najosídlenejších oblastí. Je to rovnako v rozpore s ustanovením, ktoré výslovne povoľuje bezplatný vstup zákazníkov pod podmienkou, že 80 % zo vstupného sa aj tak odvádza štátu.

- (100) Komisia takisto poznamenáva, že nie je jasné, prečo je táto nižšia cena nevyhnutná konkrétne v prípade týchto kasín, a nie v prípade iných. Grécke orgány nevysvetlili hospodársky výpočet, ktorý sa použil pri stanovení nižšej ceny vstupného na práve 6 EUR, a nie na inú strednú hodnotu alebo prečo za predpokladu, že skutočne existujú osobitné okolnosti, ktoré podľa Grécka pozostávajú najmä z geografickej polohy príslušného kasína, sú všetky prijímajúce kasína povinné účtovať rovnakú výšku vstupného (ako všeobecné pravidlo, pozri vyššie v texte) ako cenu prispôbenú ich osobitnej situácii. Napríklad odôvodnenie, že nižšia výška vstupného je opodstatnená faktormi súvisiacimi s geografickou polohou každého kasína, nemožno v žiadnom prípade uplatniť na kasíno Thessaloniki, na ktoré sa táto výhoda zrejme vzťahuje nie pre jeho geografickú polohu, ale z dôvodu vnútroštátneho právneho predpisu, podľa ktorého sa na podniky so zahraničnou majetkovou účasťou musia vzťahovať najvýhodnejšie podmienky, aké sa uplatňujú pri domácich podnikoch. Pri stanovovaní ceny vstupného do kasína Thessaloniki sa preto zdá, že jeho geografická poloha nebola nikdy zohľadňovaná. Ďalším príkladom je kasíno Korfu, ktoré začalo účtovať 15 EUR ako vstupné až po jeho privatizácii v auguste 2010. Grécke orgány dostatočne nevysvetlili, prečo sa v tomto prípade viac neuplatňovali osobitné okolnosti a prečo už viac nebola potrebná nižšia cena vstupného.
- (101) Komisia dospela k záveru, že selektívna povaha posudzovaného opatrenia nie je opodstatnená povahou alebo všeobecným usporiadaním systému. Komisia sa domnieva, že sporné opatrenie zahŕňa prvok diskriminácie vo forme zníženia daňového základu, z ktorého vyplýva daňová výhoda pre prijímajúce, jednotlivo určené kasína, a že táto diskriminácia nie je odôvodnená logikou príslušného všeobecného daňového systému Grécka.
- (102) Komisia dospela k záveru, že kritérium selektívnosti na účely článku 107 ods. 1 ZFEÚ je splnené.

⁽⁶¹⁾ Súdny dvor vo veci C-88/03 *Portugalsko/Komisia*, poznámka pod čiarou č. 49, bod 81. Pozri aj Súd prvého stupňa vo veci T-227/01 *Territorio Histórico de Álava a i.* z 9. septembra 2009, zatiaľ neuverejnené, bod 179, a vo veci T-230/01 *Territorio Histórico de Álava a i.* z 9. septembra 2009, zatiaľ neuverejnené, bod 190.

V.1.4. *Narušenie hospodárskej súťaže a ovplyvnenie obchodu*

- (103) Na to, aby opatrenie predstavovalo štátnu pomoc, musí ovplyvňovať hospodársku súťaž a obchod medzi

členskými štátmi. Bez ohľadu na právny stav príjemcu a jeho zdroj financovania toto kritérium predpokladá, že príjemca opatrenia vykonáva hospodársku činnosť.

(104) Podľa judikatúry Súdneho dvora „na účely kvalifikovania vnútroštátneho opatrenia ako zakázanej štátnej pomoci sa nemusí zistiť skutočný vplyv pomoci na obchod medzi členskými štátmi a skutočné skreslenie hospodárskej súťaže, ale len preskúmať, či uvedená pomoc môže tento obchod ovplyvniť a narušiť hospodársku súťaž. Konkrétne, ak pomoc, ktorú členský štát poskytne, posilňuje v rámci obchodu v Spoločenstve postavenie jedného podniku voči iným konkurujúcim podnikom, treba na tieto konkurujúce podniky hľadieť ako na podniky ovplyvnené pomocou. ...Okrem toho nie je nevyhnutné, aby sa podnik, príjemca pomoci, sám zúčastnil na obchode v rámci Spoločenstva. Ak totiž členský štát poskytne podniku pomoc, možno činnosť v rámci štátu udržať alebo zvýšiť s takým následkom, že sa možnosť podnikov so sídlom v iných členských štátoch vstúpiť na trh tohto členského štátu zníži“⁽⁶²⁾. Okrem toho podľa ustálenej judikatúry⁽⁶³⁾ opatrenie narúša hospodársku súťaž a ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi vtedy, keď príjemca pomoci súťaží s inými podnikmi na trhoch otvorených hospodárskej súťaži na vnútornom trhu⁽⁶⁴⁾. Komisia sa domnieva, že podmienky stanovené v judikatúre sú v tomto prípade splnené z nasledujúcich dôvodov.

(105) Sporné opatrenie znižuje dane, ktoré musia príjemcovia platiť oproti ostatným kasínam v Grécku, čím posilňuje ich porovnateľnú finančnú situáciu a zvyšuje ziskovosť ich investícií v porovnaní s tým, aká by bola len na základe ich vlastných zásluh.

(106) Ako už bolo spomenuté, podľa ustálenej judikatúry je kritérium, že pomoc musí ovplyvňovať obchod, splnené, ak podnik prijímajúci pomoc vykonáva hospodársku činnosť zahŕňajúcu obchod medzi členskými štátmi. Aby bolo možné dospieť k záveru, že vnútroeurópsky obchod je ovplyvnený, stačí, že pomoc posilňuje posta-

venie dotknutého podniku vzhľadom na iné podniky, ktoré mu konkurujú v rámci vnútroeurópskeho obchodu. Pritom nie je podstatné, či pomoc predstavuje relatívne malý objem alebo podnik prijímajúci pomoc je relatívne malý alebo jeho podiel na európskom trhu je nepatrný; príjemca ani nemusí svoje výrobky vyvážať alebo vyváža skutočne celú svoju produkciu mimo európskeho trhu: žiaden z týchto faktorov nemôže zmeniť tento záver⁽⁶⁵⁾.

(107) Grécko tvrdí, že z polohy kasín a vzdialenosti medzi nimi vyplýva, že každé slúži miestnemu trhu, a preto opatrenie nemôže narušovať hospodársku súťaž alebo ovplyvňovať obchod medzi členskými štátmi. Podľa judikatúry však neexistuje hranica, podľa ktorej možno určiť skutočný alebo potenciálny vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi, a preto kritérium uplatniteľnosti článku 107 ods. 1 môže byť splnené bez ohľadu na miestnu alebo regionálnu povahu poskytovaných služieb alebo význam dotknutej oblasti činnosti⁽⁶⁶⁾.

(108) Grécko takisto argumentovalo tým, že trh s hazardnými hrami nie je medzi členskými štátmi harmonizovaný, a tie ho preto môžu regulovať samé na vnútroštátnej úrovni. Grécko cituje judikatúru Súdneho dvora, ktorou sa povoľuje obmedzenie jednotného trhu pokiaľ ide o služby v oblasti hazardných hier s cieľom chrániť spotrebiteľov pred podvodnou a trestnou činnosťou⁽⁶⁷⁾.

(109) Komisia plne rešpektuje právo členských štátov určovať ciele ich politiky v oblasti hazardných hier za predpokladu, že akékoľvek obmedzenia, ktoré bránia voľnému poskytovaniu služieb, sú vhodné na dosiahnutie sledovaných cieľov, nepresahujú to, čo je potrebné na dosiahnutie týchto cieľov, a sú uplatňované nediskriminačným spôsobom. Komisia však nesúhlasí s tým, že z toho vyplýva, že uvedené opatrenie nenarušuje hospodársku súťaž a nemá vplyv na obchod medzi členskými štátmi.

⁽⁶²⁾ Pozri Súdny dvor vo veci C-372/97 *Taliano/Komisia*, Zb. 2004, s. I-3679, bod 44, vo veci C-66/02 *Taliano/Komisia*, Zb. 2005, s. I-10901, bod 111, a vo veci C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze*, Zb. 2006, s. I-289, bod 140.

⁽⁶³⁾ Súd prvého stupňa vo veci T-214/95 *Het Vlaamse Gewest/Komisia*, Zb. 1998, s. II-717.

⁽⁶⁴⁾ Súdny dvor vo veci 730/79 *Philip Morris/Komisia*, Zb. 1980, s. 2671, body 11 a 12, a Súd prvého stupňa vo veci T-214/95 *Het Vlaamse Gewest/Komisia*, Zb. 1998, s. II-717, body 48 – 50.

⁽⁶⁵⁾ Súd prvého stupňa vo veci *Het Vlaamse Gewest/Komisia*, už citované, Súdny dvor vo veci C 280/00 *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, Zb. 2003, s. I-7747, body 81 – 82, a vo veci C-172/03 *Heiser*, Zb. 2005, s. I-1627, body 32 – 33.

⁽⁶⁶⁾ Pozri najmä Súdny dvor vo veci C-172/03 *Heiser* a vo veci C-280/00 *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*.

⁽⁶⁷⁾ Pozri najmä vec C-42/07 *Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International/Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa*, Zb. 2009, s. I-7633.

(110) Subjektmi odvetvia sú často medzinárodné hotelové skupiny⁽⁶⁸⁾, ktoré si navzájom konkurujú a ktorých rozhodnutie investovať do kasín alebo iných hotelových zariadení môže byť ovplyvnené týmto opatrením, keďže má dosah na komparatívnu výnosnosť týchto skupín a ich investícií. Kasína sú často umiestnené v turistických letoviskách, čo nasvedčuje tomu, že prítomnosť kasína môže pôsobiť ako lákadlo pre turistov na návštevu Grécka. V Grécku je za kasína zodpovedné ministerstvo cestového ruchu. Komisia tiež poznamenáva, že tu dochádza k určitej cezhraničnej mobilite zákazníkov. Kasína sú prevádzkované v cezhraničnom prostredí, napríklad kasína poskytujú svoje služby na výletných lodiach medzi Gréckom a Talianskom a inými destináciami. Ešte všeobecnejšie sa dá povedať, že ľudia, ktorí chcú hrať hazardné hry, si môžu vybrať medzi hraním hazardných hier v kasíne alebo on-line. Hranie hazardných hier cez Internet sa stalo predmetom medzinárodného podnikania a hráči hazardných hier v Grécku majú prístup k službám tohto druhu, ktoré

poskytujú prevádzkovatelia v iných členských štátoch. Hranie hazardných hier cez Internet bolo vskutku predmetom rozhodnutia, ktoré uvádza Grécko (pozri odôvodnenie 108). Grécke orgány spochybňujú možnosť súťaže s inými formami hazardných hier, ktoré sa uvádzajú v rozhodnutí o začatí konania, a poukazujú na to, že hranie hazardných hier cez Internet je v súčasnosti v Grécku zakázané. Napriek súčasnej právnej situácii v Grécku však samotné grécke orgány uznávajú, že hranie hazardných hier cez Internet sa rozrástlo „do nekontrolovateľných rozmerov“⁽⁶⁹⁾. Je potrebné spomenúť tiež rozsudok Súdneho dvora vo veci C-65/05 *Komisia/Grécko*, v ktorom súd konštatoval, že zákon 3037/2002, ktorým sa vyžaduje zákaz hrania hazardných hier cez Internet v Grécku, možno považovať za neopodstatnenú prekážku slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb⁽⁷⁰⁾.

⁽⁶⁸⁾ Napríklad kasíno Mont Parnès je prevádzkované súkromnou spoločnosťou Athens Resort Casino Anonymi Etaireia Symmetochon, ktorá je držiteľom jeho licencie. Spoločnosť Athens Resort Casino získala 49 % podiel v kasíne a prevzala jeho riadenie potom, ako bolo kasíno v roku 2003 čiastočne sprivatizované (verejná spoločnosť ETA si ponechala 51 %). 70 % spoločnosti Athens Resort Casino vlastní Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki AE (bývalá spoločnosť Hyatt Regency Xenodocheiaki kai Touristiki (Thessaloniki) AE) a zvyšných 30 % spoločnosť Ellaktor AE (bývalá Elliniki Technodomiaki AE). Spoločnosť Hyatt Regency prevádzkuje a riadi v Grécku aj kasíno Regency Casino Thessaloniki. Nadnárodná korporácia Hyatt Hotels so sídlom v Chicagu, Illinois, Spojené štáty americké, riadi, udeľuje licencie, vlastní a rozvíja hotely, rekreačné strediská a obytné a dovolenkové nehnuteľnosti značky Hyatt po celom svete. K 31. decembru 2010 pozostávalo celosvetové portfólio spoločnosti zo 453 nehnuteľností: hotely s kompletnými službami sú prevádzkované pod značkami Hyatt®, Park Hyatt®, Andaz™, Grand Hyatt® a Hyatt Regency®, dvoma značkami s vybranými službami sú Hyatt Place® a Hyatt Summerfield Suites™ a dovolenkové nehnuteľnosti na odkúpenie sa stavajú pod značkou Hyatt Vacation Club®. Vo Francúzsku, Spojenom kráľovstve, Nemecku, Grécku a Poľsku sa iba pod značkou Hyatt Regency nachádza deväť hotelov/rekreačných zariadení. Spoločnosť Hyatt prevádzkuje pod značkou Hyatt Regency štyri kasína, medzi ktoré patrí aj kasíno Thessaloniki a hotel s kasínom Hyatt Regency Warsaw vo Varšave v Poľsku (ďalšie dve sa nachádzajú v Južnej Kórei a v štáte Wisconsin v Spojených štátoch amerických). Tieto informácie sú dostupné na webovej stránke www.hyatt.com.

Ďalší príklad poskytuje kasíno Loutraki: Club Hotel Casino Loutraki je spoločným podnikom Municipality of Loutraki (prostredníctvom DAET Loutraki AE) a nadnárodnej holdingovej spoločnosti Club Hotel Loutraki AE, ktorá predstavuje manažéra a hlavného investora kasína Loutraki. Podľa informácií dostupných na webovej stránke <http://www.clubhotelloutraki.gr> patria medzi akcionárov spoločnosti Club Hotel Loutraki známe mená z gréckeho i medzinárodného sveta podnikania, akými sú Casinos Austria International (jeden z najväčších investorov do kasín na celom svete, ktorý má podiely v 67 kasínoch v 15 krajinách sveta), Trapeza Peiraios (Piraeus Bank), EFG Eurobank Ergasias a izraelské spoločnosti, ktoré majú okrem iného podiely v šiestich ďalších kasínoch a sieťach luxusných hotelov. Tieto informácie sú dostupné na webovej stránke <http://www.clubhotelloutraki.gr/>.

Medzinárodná spoločnosť Queenco Leisure International predstavuje jediného konateľa kasína Rodos a okrem neho vlastní akcie a riadi tiež nasledujúce kasína: Club Hotel Casino Loutraki, Loutraki, Grécko (akcionár a spoločník), Casino Palace, Bukurešť, Rumunsko (hlavný akcionár a jediný konateľ) a Sasazu, Praha, Česká republika (jediný akcionár a jediný konateľ). Tieto informácie sú dostupné na webovej stránke <http://www.casinorodos.gr/>.

(111) Celková hospodárska kríza okrem toho ovplyvňuje správanie spotrebiteľov a disponibilný príjem, ktorý majú k dispozícii na účely trávenia voľného času, akým je využívanie služieb kasín. V tomto konkrétnom kontexte má rozdiel v cenách vstupného ešte viac rušivý vplyv na voľbu zákazníkov, a teda môže ešte viac narúšať hospodársku súťaž na trhu kasín.

(112) Grécke orgány a kasíno Mont Parnès tvrdia, že aj keby sa pripustilo, že znížená výška vstupného vo výške 6 EUR ovplyvnila alebo by mohla ešte ovplyvniť rozhodnutie zahraničnej spoločnosti, či investovať alebo neinvestovať do kasína v Grécku, táto zahraničná spoločnosť môže vždy využiť legislatívne nariadenie č. 2687/1953. Komisia poznamenáva, že uplatnenie tohto nariadenia nie je automatické a v skutočnosti umožňuje udeliť výhodnejšie podmienky, ktoré sa poskytujú kasínam využívajúcim opatrenie (t. j. nižšia výška vstupného vo výške 6 EUR), aj iným podnikom. Toto opatrenie tak ešte viac podporuje posudzovanú daňovú diskrimináciu. Komisia ďalej poznamenáva, že hoci sa na legislatívne nariadenie č. 2687/1953 mohli odvolať aj ostatné kasína, keby priniesli kapitál zo zahraničia a podali v správnom čase žiadosť, táto žiadosť by podliehala osobitným svojvoľným pravidlám, a z tohto dôvodu ide o selektívne opatrenie. Jediným ďalším príkladom možného uplatnenia tohto zákona, o ktorom bola Komisia upovedomená, je prípad kasína Syros, ktorý predložil takúto žiadosť, tá bola ale zamietnutá, pretože ju podal potom, ako priviezol zahraničný kapitál, a nie predtým.

⁽⁶⁹⁾ Vládna konzultácia o legislatívnej iniciatíve zameranej na regulovanie trhu s hazardnými hrami, leto 2010.

⁽⁷⁰⁾ Zb. 2006, s. I-10341. Pozri aj Súdny dvor vo veci C-109/08 *Komisia/Grécko*, Zb. 2009, s. I-4657.

- (113) Potom, ako bolo sprivatizované kasíno Mont Parnès, sa kúpnu zmluvou osobitne upravila možnosť udelenia licencie na druhé kasíno v tom istom regióne. Pravdepodobnosť investície do takejto prevádzky by samozrejme závisela od podmienok súťaže s existujúcim prevádzkovateľom. Keďže nemožno vylúčiť, že kasína môžu konkurovať podobným spoločnostiam v iných členských štátoch, podmienka článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa musí považovať za splnenú.
- (114) Komisia dospela k záveru, že sporné opatrenie môže narušovať hospodársku súťaž a ovplyvňovať obchod medzi členskými štátmi tým, že teoreticky zlepšuje prevádzkové podmienky príjemcov, ktorí sú priamo zapojení do hospodárskej činnosti a sú povinní odvádzať daň zo vstupných poplatkov do kasín v Grécku.

V.1.5. Záver

- (115) Komisia dospela k záveru, že kritériá na existenciu pomoci v zmysle článku 107 ZFEÚ sú splnené a že opatrenie predstavuje štátnu pomoc v prospech kasín s nižším vstupným poplatkom. Týmto kasínami sú Mont Parnès, Korfu, Thessaloniki a Rodos. Komisia si je v prípade kasína Rodos vedomá, že kasíno už nie je príjmom, pretože od jeho privatizácie v apríli 1999 si už neúčtuje nižší vstupný poplatok. Komisia zastáva názor, že ani grécke orgány ani kasíno Mont Parnès nepredložili žiadne argumenty, ktoré by boli dostatočné na to, aby zmenili tento záver.

V.2. Zlučiteľnosť pomoci

- (116) Ako sa už uviedlo v rozhodnutí o začatí konania, podľa Komisie opatrenie nespĺňa podmienky pre výnimku podľa článkov 106 a 107 ZFEÚ.
- (117) Grécko doposiaľ tvrdilo, že opatrenie neobsahuje štátnu pomoc, a neposkytlo žiaden argument dokazujúci, prečo by prípadnú pomoc bolo možno považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom.
- (118) Ako sa už vysvetlilo, Komisia uznáva právo členského štátu regulovať hranie hazardných hier na svojom území, ktoré spadá do pôsobnosti práva EÚ, a pripúšťa, že nariadenie tohto druhu, ktorého cieľom je kontrolovať a odrádzať od hazardných hier, predstavuje legitímny cieľ verejnej politiky. Aj keby toto bolo skutočne účelom pomoci, Komisia sa nedomnieva, že by pomoc mohla preto patriť do pôsobnosti článku 106 ods. 2 ZFEÚ. V každom prípade však, tak ako sa už uviedlo, tvrdenie, že cieľom opatrenia je odrádzať od hrania hazardných hier, je v rozpore so skutočnosťou, že medzi kasína, ktoré účtujú 6 EUR za vstup, patria tie, ktoré sa nachádzajú v blízkosti najväčších centier osídlenia v Grécku. Je

to rovnako v rozpore s ustanovením, ktoré výslovne povoľuje bezplatný vstup zákazníkov pod podmienkou, že 80 % zo vstupného sa aj tak odvádza štátu.

- (119) Výnimky ustanovené v článku 107 ods. 2 ZFEÚ týkajúce sa pomoci sociálnej povahy poskytovanej jednotlivým spotrebiteľom, pomoci určenej na náhradu škody spôsobenej prírodnými katastrofami alebo mimoriadnymi udalosťami a pomoci poskytovanej hospodárstvu určitých oblastí Spolkovej republiky Nemecko nie sú v tomto prípade uplatniteľné.
- (120) Uplatniteľná nie je ani výnimka ustanovená v článku 107 ods. 3 písm. a), ktorou sa oprávňuje pomoc na podporu hospodárskeho rozvoja oblastí s mimoriadne nízkou životnou úrovňou alebo s mimoriadne vysokou nezamestnanosťou, keďže posudzované opatrenie neukladá príjmom podmienku realizovať žiaden druh činnosti v regiónoch, ktoré sa nachádzajú v osobitnej situácii⁽⁷¹⁾.
- (121) Sporné opatrenie nemožno rovnako považovať ani za opatrenie na podporu vykonávania dôležitého projektu spoločného európskeho záujmu alebo nápravu vážnej poruchy fungovania hospodárstva Grécka, ako je ustanovené v článku 107 ods. 3 písm. b). Jeho účelom nie je ani podpora kultúry a zachovania kultúrneho dedičstva, ako je ustanovené v článku 107 ods. 3 písm. d).
- (122) Sporné opatrenie sa musí na záver preskúmať z hľadiska článku 107 ods. 3 písm. c), v ktorom sa oprávňuje pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí za predpokladu, že táto pomoc nepriaznivo neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom. Je potrebné však poznamenať, že sporné opatrenie nepatrí do žiadneho z prípadov, v ktorých Komisia uznala uplatniteľnosť tohto bodu, ani do žiadneho z rámcov alebo usmernení, v ktorých sa vymedzujú podmienky, za ktorých sa určité druhy pomoci môžu považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom.
- (123) Sporné opatrenie predstavuje prevádzkovú pomoc, ktorá umelo posilňuje konkurenčné postavenie určitých podnikov oproti iným podobným podnikom a ktorá nie je podmienená vykonaním žiadnej konkrétnej činnosti zameranej na dosiahnutie cieľov politiky v oblasti spoločného záujmu zo strany príjemcov.

⁽⁷¹⁾ Pozri iné príklady z predchádzajúcej praxe Komisie, napríklad rozhodnutie Komisie 2004/76/ES z 13. mája 2003 o schéme pomoci poskytnutej Francúzskom hlavným sídlam a logistickým centram (Ú. v. EÚ L 23, 28.1.2004, s. 1), odôvodnenie 73. Pre podobné úvahy pozri aj rozhodnutie Komisie 2003/515/ES zo 17. februára 2003 o štátnej pomoci realizovanej Holandskom v oblasti medzinárodných finančných činností (Ú. v. EÚ L 180, 18.7.2003, s. 52), odôvodnenie 105; a rozhodnutie Komisie 2004/77/ES z 24. júna 2003 o schéme pomoci uplatnenej Belgickom – režim zdaňovania zahraničných vývozných spoločností zo Spojených štátov (Ú. v. EÚ L 23, 28.1.2004, s. 14), odôvodnenie 70.

- (124) V tejto súvislosti ide najmä o to, že výhoda poskytnutá na základe sporného opatrenia nesúvisí s investíciami, tvorbou pracovných miest ani konkrétnymi projektmi. Jednoducho oslobodzuje príslušné podniky od poplatkov, ktoré podobné podniky za bežných okolností musia hrať, a preto ju treba považovať za prevádzkovú pomoc. Prevádzková pomoc vo všeobecnosti nepatrí do rozsahu pôsobnosti článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, pretože naruša podmienky hospodárskej súťaže v oblastiach, v ktorých sa poskytuje, pričom už na základe svojej podstaty je nespôsobilá na dosiahnutie ktoréhokoľvek z cieľov stanovených v danom ustanovení⁽⁷²⁾. Hoci vo výnimočných prípadoch možno takúto pomoc udeliť v regiónoch oprávnených podľa výnimky uvedenej v článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ a hoci niektoré regióny Grécka sú náležite oprávnené, Komisia má vážne pochybnosti, či sú v tomto prípade splnené podmienky, na základe ktorých možno takúto prevádzkovú pomoc považovať za zlučiteľnú. Podľa bežnej praxe Komisie nemožno takúto pomoc považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom, keďže neulahčuje rozvoj žiadnych činností ani hospodárskych oblastí, nie je časovo obmedzená, regresívne naplánovaná, ani úmerná tomu, čo je nutné na nápravu konkrétneho hospodárskeho znevýhodnenia príslušných oblastí.
- (125) Jediným možným záverom preto je, že posudzované opatrenie nie je zlučiteľné s vnútorným trhom.

V.3. Oprávnenosť pomoci

- (126) Ako sa uvádza v rozhodnutí o začatí konania, prvé právne akty, ktorých účinkom bolo daňová diskriminácia niektorých kasín, pochádzajú z rokov 1994 a 1995, a preto Komisia zvažuje, či opatrenie v celom rozsahu predstavuje „existujúcu štátnu pomoc“ podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ.
- (127) Na účely zákona EÚ o štátnej pomoci bola daňová diskriminácia zavedená neoprávnené v roku 1995, keď sa grécke orgány rozhodli udeliť výnimku niektorým kasínam zo všeobecného pravidla vyplývajúceho zo zákona č. 2206/1994 a ministerského rozhodnutia z roku 1995. Grécke orgány konkrétne povolili verejným kasínam Mont Parnès, Korfu a Rodos naďalej uplatňovať nižší vstupný poplatok vo výške 6 EUR namiesto štandardnej ceny 15 EUR a v roku 1995 udelili toto výhodnejšie zaobchádzanie osobitne aj kasínu Thessaloniki na základe legislatívneho nariadenia o zahraničnom kapitáli z roku 1953. V prípade zvyšných piatich súkromných kasín, ktoré boli zriadené v roku 1995, keď im boli udelené licencie na základe zákona č. 2206/1994, bola stanovená štandardná výška 15 EUR, ktorú tieto kasína aj účinne dodržiavali. Zákomom č. 3139/2003 sa okrem toho osobitne ponechal nižší vstupný poplatok vo výške 6 EUR pre kasína Mont Parnès a Korfu, čo malo za následok nezákonné predĺženie a potvrdenie daňovej diskriminácie. Kasíno Thessaloniki má výhody z tejto diskriminácie, keďže mu bola - ako sa už vysvetlilo -

poskytnutá rovnaká výhoda ako kasínam Mont Parnès a Korfu, čo potvrdil aj prezidentský dekrét č. 290/1995 vydaný v zmysle zákona z roku 1953. Opatrenia vzťahujúce sa na kasíno Thessaloniki sú úzko prepojené s opatreniami uplatňovanými v prípade kasín Mont Parnès a Korfu. Grécke orgány oznámili, že po roku 1995 bola nastolená otázka výšky vstupného poplatku a manažér kasína Thessaloniki požiadal o stanovenie ceny vstupného do kasína Thessaloniki na rovnakú úroveň, aká sa vzťahuje na kasíno Mont Parnès, a to 6 EUR. Po získaní stanoviska od Štátnej právnej rady (stanovisko č. 631/1997) sa tejto žiadosti vyhovel⁽⁷³⁾. Možno preto predpokladať, že ak by sa v roku 2003 zmenili podmienky kasín Mont Parnès a Korfu a zmenila by sa výška ich vstupného poplatku na 15 EUR, potom by sa zmenili aj podmienky kasína Thessaloniki. Toto sa však nestalo a na základe vnútroštátnych právnych predpisov sa naďalej uplatňovala daňová diskriminácia.

- (128) Žiadne z opatrení, ktoré poskytujú výhodu konkrétnym kasínam a sú opísané vyššie v texte, neboli nikdy notifikované ani schválené Komisiou, určite nie v zmysle pravidiel EÚ v oblasti štátnej pomoci.
- (129) V článku 15 procesného nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES⁽⁷⁴⁾ sa stanovuje, že právomoc Komisie žiadať vrátenie pomoci podlieha desaťročnej premlčacej lehote. Premlčacia lehota začína plynúť dňom, keď bola neoprávnená pomoc udelená príjemcovi, či vo forme individuálnej pomoci alebo v rámci schémy pomoci. Plynutie premlčacej lehoty prerušuje akékoľvek opatrenie prijaté Komisiou alebo členským štátom, konajúcim na žiadosť Komisie, v súvislosti s neoprávnenou pomocou. Po každom prerušení začne plynúť nová premlčacia lehota. Premlčacia lehota sa pozastaví na také dlhé obdobie, na aké je rozhodnutie Komisie predmetom konania na Súdnom dvore. Akákoľvek pomoc, ktorej premlčacia lehota uplynula, sa bude považovať za „existujúcu pomoc“. V zmysle článku 1 písm. c) rovnakého nariadenia však zmeny „existujúcej pomoci“ predstavujú „novú pomoc“.
- (130) Komisia poznamenáva, že podľa judikatúry súdov EÚ „premlčacia lehota ustanovená článkom 15 nariadenia o konaní štátnej pomoci zďaleka nie je všeobecnou zásadou, ktorá premieňa novú pomoc na existujúcu pomoc, ale len vylučuje navrátenie pomoci, ktorá bola poskytnutá viac než desať rokov pred prvou intervenciou Komisie“⁽⁷⁵⁾.
- (131) V tomto prípade Komisia ani Grécko na žiadosť Komisie nekonali až do roku 2009. Komisia začala konať

⁽⁷³⁾ Tvrdenie Grécka zo 6. októbra 2010.

⁽⁷⁴⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁷⁵⁾ Pozri napríklad Súd prvého stupňa v spojených veciach T-195/01 a T-207/01 *Gibraltár/Komisia* (Ú. v. ES C 169, 13.7.2002, s. 30), Zb. 2002, s. II-2309, bod 130.

⁽⁷²⁾ Súd prvého stupňa vo veci T-211/05, *Taliano/Komisia*, Zb. 2009, s. II-2777, bod 173, pozri aj Súd prvého stupňa vo veci T-459/93, *Siemens/Komisia*, Zb. 1995, s. II-1675, bod 48.

21. októbra 2009, keď postúpila sťažnosť Grécku a požiadala Grécko o vyjasnenie vznesených otázok.

svoju povahu môže poškodiť jeho záujmy, nemôže sa domáhať uplatňovania tejto zásady, keď sa uvedené opatrenie prijme“⁽⁷⁷⁾.

(132) Z toho vyplýva, že akákoľvek pomoc udelená v zmysle tohto opatrenia od 21. októbra 1999 vrátane (čo je desať rokov pred dňom, keď Komisia postúpila žiadosť gréckemu štátu a požiadala o informácie) sa považuje za novú a neoprávnenú pomoc, ktorá sa zaviedla bez predchádzajúceho upozornenia alebo rozhodnutia Komisie a na ktorú sa, pokiaľ ide o vrátenie pomoci, vzťahuje článok 15 procesného nariadenia, ako sa podrobnejšie vysvetľuje ďalej v texte.

(137) Grécke orgány a kasíno Mont Parnès tvrdia, že akékoľvek vrátenie pomoci by v tomto prípade bolo v rozpore so zásadou primeranej dôvery občana na základe rozhodnutia gréckej Štátnej rady podľa vnútroštátneho práva. Komisia poznamenáva, že tu sa jedná o vnútroštátny krok vykonaný vnútroštátnym orgánom a nie o krok orgánu EÚ v rámci pôsobnosti už citovanej judikatúry. Rozhodnutie Štátnej rady bolo založené výhradne na vnútroštátnom práve a nezaoberalo sa otázkou štátnej pomoci ani posúdením opatrenia ako štátnej pomoci. Komisia preto nemôže udeliť výnimku vrátenia pomoci na základe týchto argumentov.

V.4. Vyčíslenie a vrátenie pomoci

(133) Sporné opatrenie bolo zavedené bez toho, aby sa vopred notifikovalo Komisii v súlade s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ. Z tohto dôvodu opatrenie predstavuje neoprávnenú pomoc.

(138) Grécko a kasíno Mont Parnès tvrdia, že kasíno Loutraki oneskorene podalo sťažnosť Komisii, a tým porušilo zásadu, podľa ktorej by sa právo nemalo uplatňovať zneužívajúcim spôsobom. Komisia poznamenáva, že otáľania na strane sťažovateľa nemôže za žiadnych okolností zamedziť vráteniu neoprávnenej pomoci, keďže treba mať na pamäti desaťročnú premlčaciu lehotu stanovenú v článku 15 procesného nariadenia.

(134) V článku 14 procesného nariadenia (ES) č. 659/1999 sa uvádza, že ak sa zistí, že neoprávnené poskytnutá štátna pomoc nie je zlučiteľná s vnútorným trhom, pomoc sa musí od príjemcu vymôcť, pokiaľ to nebude v rozpore so všeobecnou zásadou práva. Cieľom vrátenia pomoci je obnoviť v čo najrozsiahlejšej miere konkurenčné postavenie, ktoré existovalo pred poskytnutím pomoci. Argumenty uplatnené gréckymi orgánmi alebo kasínom Mont Parnès nedokázali oprávnenosť všeobecného odchylenia sa od tejto základnej zásady.

(139) V súlade s uvedeným Komisia nemôže prijať argumenty predložené gréckymi orgánmi a kasínom Mont Parnès na výnimočné upustenie od vrátenia pomoci.

(135) V článku 14 ods. 1 procesného nariadenia (ES) č. 659/1999 sa ustanovuje, že „Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva.“ Podľa judikatúry Súdneho dvora a rozhodovacej praxe Komisie je rozhodnutie o požiadavke na vrátenie porušením všeobecnej zásady práva EÚ, ak v dôsledku opatrení Komisie mal príjemca pomoci oprávnené očakávania, že pomoc bola poskytnutá v súlade s právom EÚ⁽⁷⁶⁾.

(140) Ako sa už vysvetlilo v tomto rozhodnutí, vo vnútroštátnych opatreniach z rokov 1994 a 1995 bola stanovená požiadavka na odvádzanie 80 % z hodnoty vstupenky, ako aj štandardná výška vstupenky 15 EUR pre všetky kasína. Ani požiadavka na odvádzanie 80 %, ani štandardná cena 15 EUR sa však neuplatňovala v prípade kasín využívajúcich opatrenie, hoci sa obe od roku 1995 uplatňovali v prípade ostatných kasín a odvtedy sa používali v praxi (všetkým súkromným kasínam bola udelená licencia v roku 1995 a 1996, keď sa na nich aj začalo vzťahovať dané opatrenie s jedinou výnimkou kasína Thessaloníki). Vzhľadom na to, že daňová diskriminácia vyplývajúca z rozdielu v cenách vstupného a súvisiacich platieb štátu vo výške 80 % sa v skutočnosti začala v roku 1995, možno za začiatok obdobia poskytovania pomoci považovať rok 1995.

(136) Súdny dvor v rozsudku vo veci *Forum 187* uviedol, že „právo dovoľávať sa zásady ochrany legitímnej dôvery sa vzťahuje na každú dotknutú osobu v situácii, keď inštitúcia Spoločenstva spôsobila vznik odôvodnených očakávaní. Nikto však nemôže poukazovať na porušenie tejto zásady, pokiaľ neexistujú presné uistenia, ktoré mal poskytnúť správny orgán ... Podobne ak je obozretný a uvážlivý hospodársky subjekt schopný predvídať, že Spoločenstvo prijme opatrenie, ktoré vzhľadom na

(141) V súlade so záverom, ku ktorému Komisia dospela v oddiele V.3 „Oprávnenosť pomoci“, sa Komisia

⁽⁷⁶⁾ Rozhodnutie Komisie 2003/515/ES zo 17. februára 2003 o štátnej pomoci realizovanej Holandskom v oblasti medzinárodných finančných činností (Ú. v. EÚ L 180, 18.7.2003, s. 52) a rozhodnutie Komisie 2004/76/ES o schéme pomoci poskytnutej Francúzskom hlavným sídlam a logistickým centráram (Ú. v. EÚ L 23, 28.1.2004, s. 1).

⁽⁷⁷⁾ Súdny dvor v spojených veciach C-182/03 a C-217/03 *Forum 187*, Zb. 2006, s. I-5479, bod 147. Pozri aj Súdny dvor vo veci C-506/03 *Nemecko/Komisia* z 24. novembra 2005, zatiaľ neuverejnené, bod 58, a vo veci C-265/85 *Van den Bergh en Jurgens/Komisia*, Zb. 1987, s. 1155, bod 44.

domnieva, že desaťročná premlčacia lehota stanovená v článku 15 procesného nariadenia (ES) č. 659/1999 vylučuje vrátenie každej pomoci poskytnutej pred 21. októbrom 1999.

- (142) Výpočet sumy, ktorá sa má vrátiť, musí vychádzať zo skutočností, ako sa už vysvetlilo v tomto rozhodnutí (pozri aj odôvodnenie 85), že grécky štát odpúšťal verejným kasínam daňové príjmy vo výške 7,20 EUR za vstup, čo je rozdiel medzi daňou 12 EUR za vstup odvádzanou štátu súkromnými kasínami a daňou 4,80 EUR za vstup odvádzanou štátu verejnými kasínami.
- (143) Pri výpočte sumy, ktorú majú jednotlivé kasína vrátiť, však treba zohľadniť určité aspekty týkajúce sa situácie konkrétneho kasína, ako sa vysvetľuje ďalej v texte.

— Ako sa už vysvetlilo v tomto rozhodnutí, požiadavka na odvádzanie 80 % z ceny vstupenky štátu stanovená ministerským rozhodnutím z roku 1995 sa uplatňuje na kasína Korfu a Mont Parnès odo dňa, keď im bola udelená licencia v súlade so zákonom č. 2206/1994, t. j. od roku 2003 v zmysle zákona č. 3139/2003. Od konca roku 2000 do dňa, keď im bola v roku 2003 udelená licencia, odvádzala ETA štátu dobrovoľne 80 % z ceny vstupeniek (pričom ich cena bola 6 EUR) ⁽⁷⁸⁾. Na základe týchto informácií, ktoré poskytli grécke orgány, a s výhradou ďalších pripomienok, ktoré by grécke orgány radi predložili (či už potvrdzujúce, alebo vyvracajúce už uvedené), možno odvodiť, že do roku 2000 sa neplatila žiadna daň zo vstupného, ani zo zníženej ceny (80 % zo 6 EUR). Z tohto dôvodu by sa za prvé obdobie (od 21. októbra 1999 do konca roku 2000) mala suma, ktorá sa má vrátiť, vypočítať na základe hodnoty 12 EUR, ktorá predstavuje plnú daň uhrádzanú súkromnými kasínami v čase, keď verejné kasína neplatili žiadnu daň, vynásobenú počtom vstupeniek vydaných počas tohto obdobia.

— Kasínu Thessaloniki bola udelená licencia v roku 1995 v zmysle zákona č. 2206/1994 ⁽⁷⁹⁾. Požiadavka na odvádzanie 80 % z ceny vstupeniek štátu sa na kasíno Thessaloniki vzťahuje od chvíle, keď mu bola v roku 1995 udelená licencia. Kasíno Thessaloniki si

účtovalo zníženú výšku vstupného 6 EUR ako kasína Mont Parnès a Korfu. Suma, ktorú kasíno Thessaloniki má vrátiť, by sa mala preto vypočítať vynásobením počtu vstupeniek vydaných od 21. októbra 1999 až dodnes sumou 7,20 EUR.

— Kasínu Rodos bola udelená licencia v roku 1996 v zmysle zákona č. 2206/1994. V tom čase kasíno účtovalo cenu vstupného vo výške 6 EUR, ale po jeho privatizácii v apríli 1999 ju zmenilo na 15 EUR. Komisia z pripomienok predložených počas konania vo veci formálneho zisťovania porozumela, že kasíno Rodos prestalo byť príjmom opatrenia po jeho privatizácii v apríli 1999, takže vrátenie pomoci týmto kasínom je z dôvodu premlčacej lehoty ustanovenej v článku 15 procesného nariadenia vylúčené.

(144) Komisia nedisponuje dostatočnými údajmi, aby mohla vypočítať presný odhad súm, ktoré majú jednotlivé kasína využívajúce opatrenie vrátiť. V žiadnom ustanovení právneho predpisu EÚ sa však od Komisie nevyžaduje, aby v rozhodnutí nariaďujúcom vrátenie pomoci, ktorá bola vyhlásená za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, určila presnú výšku pomoci, ktorá sa má vrátiť. Stačí, ak rozhodnutie Komisie obsahuje údaje umožňujúce členskému štátu a podniku, ktorý je príjmom pomoci, určiť túto výšku bez neprímeraných ťažkostí. Komisia je teda oprávnená obmedziť sa na uloženie povinnosti vrátiť spornú pomoc a výpočet jej presnej výšky prenechať vnútroštátnym orgánom na základe pokynov poskytnutých Komisiou v jej rozhodnutí.

(145) Na základe informácií predložených členským štátom poskytuje Komisia potrebné pokyny pre vrátenie pomoci ďalej v texte.

(146) Nižšie uvedená tabuľka predstavuje všeobecný prehľad počtu vstupeniek vydaných každým kasínom každý rok (ako je naznačené v tabuľke, predložené informácie nie sú úplné) a predbežný odhad súm, ktoré majú jednotlivé kasína vrátiť a ktoré sú predmetom prípadných ďalších pripomienok, ktoré by Grécko mohlo chcieť predložiť potom, ako vykoná vlastné výpočty týkajúce sa vrátenia pomoci.

Odhadovaný počet vstupeniek vydaných každým kasínom

ROK	KASÍNO			
	Mont Parnès	Korfu	Thessaloniki	Rodos
1999 (22.10.1999 – 31.12.1999)	Chýbajúci údaj	[...] (*)	[...]	[...] (!)
2000	Chýbajúci údaj	[...]	[...]	[...]

⁽⁷⁸⁾ Pozri aj odôvodnenie 21.

⁽⁷⁹⁾ Referenčné číslo publikácie FEK 904, 6.12.1994.

ROK	KASÍNO			
	Mont Parnès	Korfu	Thessaloniki	Rodos
2001	Chýbajúci údaj	[...]	[...]	[...]
2002	Chýbajúci údaj	[...]	[...]	[...]
2003	Údaj chýba do 1. mája 2003. 1. mája 2003: [...]	[...]	[...]	[...]
2004	[...]	[...]	[...]	[...]
2005	[...]	[...]	[...]	[...]
2006	[...]	[...]	[...]	[...]
2007	[...]	[...]	[...]	[...]
2008	[...]	[...]	[...]	[...]
2009 (až do 22.10.2009):	[...]	[...]	[...]	[...]
Spolu do 22.10.2009	[...]	[...]	[...]	[...]
Vstupenky vydané po 22.10.2009	Chýbajúci údaj	Chýbajúci údaj	Chýbajúci údaj	Chýbajúci údaj

(*) Obchodné tajomstvo.

(†) Kasíno Rodos bolo sprivatizované v apríli 1999 a v tom čase prestalo uplatňovať zníženú cenu vstupného. Na pomoc, ktorú kasíno Rodos dostalo pred 21. októbrom 2009, sa vzťahuje premlčacia lehota.

Predbežný odhad výšky sumy, ktorú má kasíno vrátiť

(zaokrúhlené v mil. EUR)

	Mont Parnès	Korfu	Thessaloniki	Rodos
Algoritmus a výpočet	Pre obdobie 22.10.1999 – 2000 (†): počet vstupeniiek (x1) × 12 = A1	Pre obdobie 22.10.1999 – 2000: počet vstupeniiek ([...] vstupeniiek) 12 = A2 (EUR[...])	Pre obdobie 22.10.1999 – 22.10.2009: počet vstupeniiek ([...] vstupeniiek) × 7,20 = AB3 (EUR[...])	Neuplat- ňuje sa
	Pre obdobie 2000 – 22.10.2009: počet vstupeniiek (y1) × 7,20 = B1	Pre obdobie 2000 – 22.10.2009: počet vstupeniiek ([...] vstupeniiek) × 7,20 = B2 (EUR[...])		
	Pre obdobie 22.10.2009 – súčasnosť: počet vstupeniiek (z1) × 7,20 = C1	Pre obdobie 22.10.2009 – súčasnosť: počet vstupeniiek (z2) × 7,20 = C2	Pre obdobie 22.10.2009 – 30.8.2010 (‡): počet vstupeniiek (z3) × 7,20 = C3	
Celková suma, ktorá sa má vrátiť	A1 + B1 + C1 Potrebné vypočítať	A2 + B2 + C2 Potrebné vypočítať	AB3 + C3 Potrebné vypočítať	Neuplat- ňuje sa
Celková suma, ktorá sa má vrátiť	Potrebné vypočítať			

(†) Presný dátum, kedy v roku 2000 začala ETA platiť 80 % daň zo zníženej ceny 6 EUR, musia ešte potvrdiť grécke orgány.

(‡) Vzhľadom na to, že kasíno Korfu prestalo byť príjmom pomoci po jeho privatizácii v auguste 2010, keď si začalo účtovať 15 EUR.

(147) Komisia ďalej poznamenáva, že článok 108 ods. 3 ZFEÚ má odkladný účinok. Komisia nedostala žiadne informácie o tom, že by bolo sporné opatrenie od rozhodnutia o začatí konania pozastavené. Podľa všetkého teda grécke orgány opatrenie až dodnes nepretržite uplatňujú⁽⁸⁰⁾. Grécko preto musí získať od príjemcov všetku pomoc, ktorá im bola poskytnutá do prijatia tohto rozhodnutia. Komisia si je vedomá, že kasíno Korfu prestalo účtovať výšku vstupného 6 EUR a zmenilo ju na 15 EUR potom, ako bolo v auguste 2010 sprivatizované. Pri výpočte sumy, ktorá sa má vrátiť, treba preto zohľadniť iba obdobie do augusta 2010.

(148) V súvislosti so všetkými už uvedenými argumentmi by Komisia mala nariadiť vrátenie nezlučiteľnej štátnej pomoci, ktorá bola príjmom poskytnutá neoprávnené. Komisia upozorňuje, že Grécko musí zrušiť všetky pretrvávajúce daňové výhody poskytované v zmysle posudzovaného opatrenia s účinnosťou odo dňa prijatia tohto rozhodnutia.

(149) Pokiaľ ide o budúcnosť, Grécko naznačilo, že skúma možnosti zmeny cenovej politiky kasín, ktorou by sa pokúsilo odstrániť diskrimináciu medzi kasínami. Podľa Grécka tieto nové právne predpisy ukončia platnosť posudzovaného opatrenia. Grécko však neinformovalo Komisiu o žiadnom pokroku v tomto smere, ani o žiadnej skutočne vykonanej zmene. Komisia je presvedčená, že prijatie týchto nových právnych predpisov je nevyhnutné na vyriešenie otázok diskriminácie medzi kasínami v Grécku a vyzýva Grécko, aby bezodkladne prijalo nevyhnutné opatrenia.

VI. ZÁVER

(150) So zreteľom na uvedené úvahy, príslušnú judikatúru a osobitné znaky veci sa Komisia domnieva, že sporné opatrenie pozostávajúce z daňovej diskriminácie v prospech niektorých kasín, ktoré grécke orgány zaviedli spolu s uplatňovaním niekoľkých ustanovení, ktoré:

— stanovujú jednotnú 80 % daň z ceny vstupeniek, a

— stanovujú odlišné regulované ceny pre verejné a súkromné kasína, a to 6 EUR pre verejné kasína a 15 EUR pre súkromné kasína,

predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Komisia takisto zastáva názor, že sporné opatrenie sa uplatňovalo v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, a teda predstavuje neoprávnenú pomoc.

(151) Komisia poznamenáva, že v súlade s článkom 14 nariadenia (ES) č. 659/1999 možno každú neoprávnenú

pomoc od prijímateľa vymáhať, a nariaďuje vrátenie neoprávnenej pomoci, ktorú dostalo každé kasíno využívajúce opatrenie. Komisia poznamenáva, že desaťročná premlčacia lehota stanovená v článku 15 procesného nariadenia vylučuje navrátenie každej pomoci poskytnutej pred 21. októbrom 1999. Grécko by malo s účinnosťou odo dňa prijatia tohto rozhodnutia zrušiť všetky pretrvávajúce daňové výhody poskytované na základe opatrenia, ktoré je predmetom tohto rozhodnutia,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Štátna pomoc spočívajúca v daňovej diskriminácii v prospech niektorých kasín, ktoré Grécko zaviedlo spolu s uplatňovaním niekoľkých čiastočne záväzných ustanovení, ktoré:

— stanovujú jednotnú 80 % daň z ceny vstupeniek, a

— stanovujú odlišné regulované ceny pre verejné a súkromné kasína, a to 6 EUR pre verejné kasína a 15 EUR pre súkromné kasína,

bola zavedená protiprávne, v rozpore s článkom 108 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pretože poskytuje kasínam Regency Casino Mont Parnès, Regency Casino Thessaloniki a kasínu Korfu využívajúcim opatrenie (s tým, že kasíno Rodos prestalo byť príjmom pomoci v apríli 1999) neoprávnenú konkurenčnú výhodu.

Článok 2

1. Grécko získa od kasín využívajúcich opatrenie nezlučiteľnú pomoc uvedenú v článku 1, ktorá bola poskytnutá od 21. októbra 1999.

2. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, budú úročené odo dňa, keď boli poskytnuté príjemcovi, až do dňa ich skutočného vrátenia.

3. Úroky sa vypočítajú podľa ustanovení kapitoly 5 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 ako zložený úrok⁽⁸¹⁾.

4. Grécko zruší s účinnosťou od dátumu prijatia tohto rozhodnutia všetku pretrvávajúcu daňovú diskrimináciu vyplývajúcu z pomoci uvedenej v článku 1.

Článok 3

1. Vrátenie pomoci uvedenej v článku 1 sa uskutoční okamžite a účinne.

⁽⁸⁰⁾ Komisia má v súčasnosti len čiastočné informácie o období od 22. októbra 1999 do 22. októbra 2009 a nemá žiadne informácie týkajúce sa možného pokračovania v uplatňovaní opatrenia po 22. októbri 2009.

⁽⁸¹⁾ Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

2. Grécko zabezpečí, aby sa toto rozhodnutie vykonalo do štyroch mesiacov od dátumu jeho oznámenia.

Článok 4

1. Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia Grécko poskytne Komisii tieto informácie:

- a) zoznam príjemcov, ktorí získali pomoc na základe schémy uvedenej v článku 1, a celkovú výšku pomoci, ktorú každý z nich získal na základe sporného opatrenia vypočítanú v súlade s pokynmi zahrnutými v tomto rozhodnutí;
- b) celkovú výšku (istinu a úroky), ktorú má každý príjemca vrátiť;
- c) podrobný opis už prijatých a plánovaných opatrení na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím;
- d) dokumenty, ktoré preukazujú, že príjemca dostal príkaz pomoc vrátiť.

2. Grécko musí informovať Komisiu o pokroku dosiahnutom v súvislosti s vnútroštátnymi opatreniami, ktoré sa prijali na vykonanie tohto rozhodnutia, až kým nebude pomoc uvedená v článku 1 vrátená v plnej výške. Na požiadanie Komisie Grécko bezodkladne predloží informácie týkajúce sa prijatých a plánovaných opatrení s cieľom dosiahnuť súlad s týmto rozhodnutím. Takisto poskytne podrobné informácie o výške pomoci a úrokoch, ktoré už príjemca vrátil.

Článok 5

Toto rozhodnutie je určené Helénskej republike.

V Bruseli 24. mája 2011

Za Komisiu
Joaquín ALMUNIA
podpredseda